

2010/C 134/03	Lieta C-278/08: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH</i> (Preču zīmes — Internets — Reklāma, izmantojot atslēgvārdus ("keyword advertising") — Saišu uz preču zīmju īpašnieku konkurentu vietnēm parādīšana ar šīm preču zīmēm identiskiem vai līdzīgiem atslēgvārdiem — Direktīva 89/104/EEK — 5. panta 1. punkts) 3	3
2010/C 134/04	Apvienotās lietas no C-317/08 līdz C-320/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (<i>Giudice di Pace di Ischia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Rosalba Alassini</i> (C-317/08) un <i>Filomena Califano/Wind SpA</i> (C-318/08), un <i>Lucia Anna Giorgia Iacono/Telecom Italia SpA</i> (C-319/08), un <i>Multiservice Srl/Telecom Italia SpA</i> (C-320/08) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips — Elektronisko sakaru tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/22/EK — Universāls pakalpojums — Strīds starp lietotājiem un pakalpojumu sniedzējiem — Obligāts pienākums mēģināt panākt mierizlīgumu ārpusstiesas kārtībā) 3	3
2010/C 134/05	Lieta C-325/08: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 16. marta spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Société Olympique Lyonnais/Olivier Bernard, Société Newcastle UFC</i> (EKL 39. pants — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Ierobežojums — Profesionāli futbolisti — Pienākums parakstīt pirmo profesionāla spēlētāja līgumu ar viņu apmācījušo klubu — Spēlētājam piespriedā maksājamā zaudējumu atlīdzība par šī pienākuma nepildīšanu — Pamatojums — Mērķis veicināt jaunu spēlētāju piesaistīšanu un apmācīšanu) 4	4
2010/C 134/06	Lieta C-392/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/82/EK — Smagu nelaimes gadījumu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, briesmu pārziņāšana — 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Ārējo operatīvās rīcības plānu izstrādes pienākums — Termins) 5	5
2010/C 134/07	Lieta C-414/08 P: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums — <i>Sviluppo Italia Basilicata SpA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Finanšu atbalsta samazināšana — Vispārējā dotācija veicināšanas pasākumiem par labu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem — Gala termiņš ieguldījumu īstenošanai — Komisijas rīcības brīvība) 5	5
2010/C 134/08	Lieta C-419/08 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums — <i>Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov</i> /Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija (Apelācija — Dempings — Regula (EK) Nr. 2320/97, ar ko ievieš antidempinga maksājumus atsevišķu bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam — Ārpuslīgumiskā atbildība — Zaudējumi — Cēloņsakarība) 6	6
2010/C 134/09	Lieta C-440/08: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>F. Gielen/Staatssecretaris van Financiën</i> (Tiešie nodokļi — EKL 43. pants — Nodokļu maksātājs nerezidents — Uzņēmējs — Tiesības uz pašnodarbinātas personas izdevumu atskaitījumu — Stundu kritērijs — Diskriminācija nodokļu maksātāju rezidentu un nodokļu maksātāju nerezidentu starpā — Pielīdzināšanas iespēja) 6	6

2010/C 134/10	Lieta C-451/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums (<i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Helmut Müller GmbH/Bundesanstalt für Immobilienaufgaben</i> (Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Jēdziens — Publisko tiesību iestādes veikta tāda zemes gabala pārdošana, kurā ieguvējs vēlāk ir paredzējis veikt būvdarbus — Būvdarbi, kas atbilst pašvaldības noteiktajiem pilsēt būvniecības attīstības mērķiem)	7
2010/C 134/11	Lieta C-3/09: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (<i>Hof van Beroep te Gent</i> — Beļģija lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Erotic Center BVBA/Beļģijas valsts</i> (Sestā PVN direktīva — 12. panta 3. punkta a) apakšpunkts — H pielikums — PVN samazinātā likme — Jēdziens “ieejas karte kinoteātri” — Individuāla kabīne, kurā var skatīties filmas pēc pieprasījuma)	7
2010/C 134/12	Lieta C-79/09: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 13. un 132. pants — Publisko tiesību subjekti — Valsts iestāžu statuss — Darbības — Neaplikšana ar nodokli — Atbrīvojums no nodokļa — Sociāli kulturālā, veselības aizsardzības un izglītības joma — “Eiropreģioni” — Profesionālās mobilitātes veicināšana — Personāla nodrošināšana — Pierādīšanas pienākums)	8
2010/C 134/13	Lieta C-218/09: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (<i>Hof van beroep te Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 3665/87 — Eksporta kompensācijas — 5. panta 3. punkts — Piešķiršanas nosacījumi — Izņēmums — “Nepārvaramas varas” jēdziens — Transportēšanā zudušas preces)	8
2010/C 134/14	Lieta C-55/08: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 25. februāra rīkojums (<i>Tribunal Judicial da Comarca do Porto</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Santa Casa da Misericórdia de Lisboa/Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin Intrnational Ltd, agrāk Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nepieņemamība)	9
2010/C 134/15	Lieta C-432/08 P: Tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — <i>Luigi Marcuccio</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Medicīnisko izdevumu segšana — Klusējot izteikts noraidījums prasībai atmaksāt visus apelācijas sūdzības iesniedzēja medicīniskos izdevumus — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)	9
2010/C 134/16	Apvienotās lietas C-478/08 un C-479/08: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 9. marta rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Buzzi Unicem SpA</i> u.c. (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — “Piesārņotājs maksā” princips — Direktīva 2004/35/EK — Atbildība vides jomā — Piemērojamība <i>ratione temporis</i> — Piesārņojums, kas ir radies pirms minētās direktīvas transponēšanai noteiktā termiņa un turpinās pēc šī termiņa — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ar šo piesārņojumu saistīto kaitējumu atlīdzināšanas izmaksas ir jāsedz vairākiem uzņēmumiem — Nosacījums par kļūdas vai nolaidības esamību — Nosacījums par cēloņsakarības esamību — Atlīdzināšanas pasākumi — Pienākums konsultēties ar attiecīgajiem uzņēmumiem — Minētās direktīvas II pielikums)	10

2010/C 134/17	Lieta C-23/09 P: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 22. janvāra rīkojums — ecoblue AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrāka preču zīme “BLUE” — Vārdisks apzīmējums “Ecoblue” — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība) 11	11
2010/C 134/18	Lieta C-24/09: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 11. marta rīkojums (<i>Högsta domstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 85/337/EK — Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 96/61 — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā vides jomā — Tiesības pārsūdzēt atļaujas projektiem, kam varētu būt būtiska ietekme uz vidi) 12	12
2010/C 134/19	Lieta C-43/09 P: Tiesas 2010. gada 22. janvāra rīkojums — Grieķijas Republika/Eiropas Komisija (Apelācija — Komisijas lēmums samazināt finanšu palīdzību, ko Kohēzijas fonds sākotnēji bija piešķīris Atēnu jaunās starptautiskās lidostas Spatā projektam — Prasība atcelt tiesību aktu — Atpakaļejoša spēka aizlieguma, tiesiskās drošības un samērīguma principi — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota) 13	13
2010/C 134/20	Lieta C-68/09 P: Tiesas 2010. gada 29. janvāra rīkojums — <i>Georgios Karatzoglou</i> /Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (ERA), Eiropas Kopienas Komisija kā EAR tiesību pārņēmēja (Apelācija — Reglamenta 119. pants — Civildienests — Pagaidu darbinieka līgums uz nenoteiktu laiku — Izbeigšana) 13	13
2010/C 134/21	Lieta C-150/09 P: Tiesas 2010. gada 21. janvāra rīkojums — <i>Iride SpA, Iride Energia SpA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka tā saņēmējs atmaksā agrāku atbalstu, kas atzīts par nelikumīgu — Saderība ar EKL 87. panta 1. punktu — Kļūdas tiesību piemērošanā — Apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu sagrozīšana — Pamatojumu nesniegšana — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota) 14	14
2010/C 134/22	Lieta C-408/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 23. oktobrī iesniedza <i>Município de Barcelos</i> (Portugāle) — <i>Município de Barcelos/Estado português</i> 14	14
2010/C 134/23	Lieta C-509/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 9. decembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>eDate Advertising GmbH/X</i> 14	14
2010/C 134/24	Lieta C-20/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 13. janvārī iesniedza <i>Tribunale di Trani</i> (Itālija) — <i>Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA</i> 15	15
2010/C 134/25	Lieta C-76/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 9. februārī iesniedza <i>Krajský súd v Prešove</i> — <i>POHOTOVOŠŤ s.r.o./Iveta Korčkovská</i> 16	16

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2010/C 134/26	Lieta C-85/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 12. februārī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) — <i>Telefónica Móviles España S.A./Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)</i>	17
2010/C 134/27	Lieta C-93/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. februārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Finanzamt Essen-NordOst/GFKL Finacial Services AG</i>	18
2010/C 134/28	Lieta C-101/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. februārī iesniedza <i>Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission</i> (Austrija) — <i>Gentcho Pavlov un Gregor Famira/Ausschuss der Recht-sanwaltskammer Wien</i>	18
2010/C 134/29	Lieta C-104/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 24. februārī iesniedza <i>High Court of Ireland</i> — <i>Patrick Kelly/National University of Ireland</i>	19
2010/C 134/30	Lieta C-107/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. februārī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) — <i>Enel Maritsa Iztok 3/Valsts ieņēmumu aģentūras centrālās pārvaldes "Sūdzību un izpildes pārvaldības" direkcijas direktors</i>	20
2010/C 134/31	Lieta C-108/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. februārī iesniedza <i>Tribunale Ordinario di Venezia</i> (Itālija) — <i>Ivana Scattolon/Ministero dell'Università e della Ricerca</i>	21
2010/C 134/32	Lieta C-113/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. martā iesniedza <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) — <i>Zuckerfabrik Jülich AG/Hauptzollamt Aachen</i>	21
2010/C 134/33	Lieta C-114/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. martā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Brussel</i> (Beļģija) — <i>Belpolis Benelux SA/Beļģijas valsts</i>	22
2010/C 134/34	Lieta C-115/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. martā iesniedza <i>Fővárosi Bíróság</i> (Ungārija) — likvidējamā <i>Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve</i>	22
2010/C 134/35	Lieta C-119/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. martā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) — <i>Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH</i>	23
2010/C 134/36	Lieta C-121/10: Prasība, kas celta 2010. gada 5. martā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	24
2010/C 134/37	Lieta C-126/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 10. martā iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) — <i>FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA/Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais</i>	25

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 134/38	Lieta C-128/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. martā iesniedza <i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Valsts Padome) (Grieķija) — <i>Naftiliaki Etaireia Thasou AE/Ypourgos Emporikis Naftilias</i>	25
2010/C 134/39	Lieta C-129/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. martā iesniedza <i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Valsts Padome) (Grieķija) — <i>Amaltheia I Naftiki Etaireia/Ypourgos Emporikis Naftilias</i>	26
2010/C 134/40	Lieta C-130/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. martā — Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome	26
2010/C 134/41	Lieta C-132/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. martā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg te Leuven</i> (Beļģija) — 1. <i>Olivier Paul Louis Halley</i> , 2. <i>Julie Jacqueline Marthe Marie Halley</i> un 3. <i>Marie Joëlle Armel Halley</i> /Beļģijas valsts	27
2010/C 134/42	Lieta C-135/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. martā iesniedza <i>Corte di Appello di Torino</i> (Itālija) — <i>SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso</i>	27
2010/C 134/43	Lieta C-139/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. martā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> — <i>Prism Investments BV/J.A. van der Meer, Arilco Holland B.V.</i> maksātnespējas procesa administrators	28
2010/C 134/44	Lieta C-316/08: Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 23. februāra rīkojums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Latex srl/Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze</i>	28
2010/C 134/45	Lieta C-290/09: Tiesas 2010. gada 23. februāra rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo per la Sardegna</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Telecom Italia SpA/Regione autonoma della Sardegna</i> , piedaloties <i>Space SpA un Passamonti Srl u.c.</i>	28
2010/C 134/46	Apvienotās lietas C-364/09 P un C-365/09 P: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 10. februāra rīkojums — <i>Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Schwarzbräu GmbH</i>	28

Vispārējā tiesa

2010/C 134/47	Lieta T-50/05: Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums — <i>Evropaiki Dynamiki</i> /Komisija (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas konkursa procedūra — Informātikas pakalpojumu sniegšana saistībā ar telemātikas sistēmām ar akcīzes nodokli apliekamo preču aprites kontrolei — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pretendentu konsorcijs — Pieņemamība — Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem un pārskatāmības principi — Piešķiršanas kritēriji — Labas pārvaldības princips un princips ievērot pienācīgu rūpību — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	29
---------------	--	----

2010/C 134/48	Lieta T-42/06: Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums — <i>Gollnisch</i> /Parlaments (Privilēģijas un imunitāte — Eiropas Parlamenta loceklis — Lēmums neaizstāvēt privilēģijas un imunitāti — Prasība atcelt tiesību aktu — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Parlamentam pārmesta rīcība — Pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, kas privātpersonām piešķir tiesības — Cēloņsakarība)	29
2010/C 134/49	Lieta T-338/07 P: Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums — <i>Bianchi</i> /EIF (Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums par atteikumu pagarināt līgumu — PDNK 47. panta b) punkts)	30
2010/C 134/50	Lieta T-427/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums — <i>Mirto Corporación Empresarial</i> /ITSB — <i>Maglificio Barbara</i> ("Mirtillino") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "Mirtillino" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "MIRTO" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	30
2010/C 134/51	Apvienotās lietas no T-5/08 līdz T-7/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 25. marta spriedums — <i>Nestlé</i> /ITSB — <i>Master Beverage Industries</i> ("Golden Eagle" un "Golden Eagle Deluxe") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafisku preču zīmju "Golden Eagle" un "Golden Eagle Deluxe" reģistrācijas pieteikums — Agrākas grafiskas starptautiskas un valsts preču zīmes, kas attēlo krūzi un kafijas pupiņas — Relatīvs atteikuma pamatojums — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	31
2010/C 134/52	Lieta T-363/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums — <i>2nine</i> /ITSB — <i>Pacific Sunwear of California</i> ("nollie") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "nollie" reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiskas vārdiskas preču zīmes "NOLI" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Preču līdzības neesamība — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts (tagad — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts)	31
2010/C 134/53	Lieta T-364/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums — <i>2nine</i> /ITSB — <i>Pacific Sunwear of California</i> ("nollie") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "nollie" reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiskas vārdiskas preču zīmes "NOLI" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Preču līdzības neesamība — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts (tagad — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts)	32
2010/C 134/54	Lieta T-423/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums — <i>Inter-Nett 2000</i> /ITSB — <i>Unión de Agricultores</i> ("HUNAGRO") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "HUNAGRO" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme "UNIAGRO" — Daļējs reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 12. panta a) un b) punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 12. panta a) un b) punkts)	32

2010/C 134/55	Lieta T-577/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 26. marta spriedums — Proges/Komisija (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Teritoriju izmantošanas modeļu izstrādes programma — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Interese celt prasību — Pieņemamība — Piešķiršanas kritēriji) 33	33
2010/C 134/56	Lieta T-130/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums — <i>Eliza</i> /ITSB — <i>Went Computing Consultancy Group</i> (“eliza”) (Kopienas preču zīme — Iebildumi — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdu “eliza”, reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ELISE” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Sajaukšanas iespēja — Reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) 33	33
2010/C 134/57	Lieta T-105/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta rīkojums — <i>MarketTools</i> /ITSB — <i>Optimus-Telecomunicações</i> (“ZOOMERANG”) (Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu noraidīšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 34	34
2010/C 134/58	Lieta T-516/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums — <i>Eriksen</i> /Komisija (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kodolkatastrofas Tulē (Grenlande) ietekme uz sabiedrības veselību — Direktīva 96/29/Euratom — Pret dalībvalsti vērstu pasākumu nenoteikšana no Komisijas puses — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 34	34
2010/C 134/59	Lieta T-5/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums — <i>Lind</i> /Komisija (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kodolkatastrofas Tulē (Grenlande) ietekme uz sabiedrības veselību — Direktīva 96/29/Euratom — Pret dalībvalsti vērstu pasākumu nenoteikšana no Komisijas puses — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 35	35
2010/C 134/60	Lieta T-6/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums — <i>Hansen</i> /Komisija (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kodolkatastrofas Tulē (Grenlande) ietekme uz sabiedrības veselību — Direktīva 96/29/Euratom — Pret dalībvalsti vērstu pasākumu nenoteikšana no Komisijas puses — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 35	35
2010/C 134/61	Lieta T-155/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 8. marta rīkojums — <i>Maxcom</i> /ITSB — <i>Maxdata Computer</i> (“maxcom”) (Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 36	36
2010/C 134/62	Lieta T-1/10 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. marta rīkojums — <i>SNF/ECHA</i> (Pagaidu noregulējums — REACH — Akrilamīda noteikšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība) 36	36
2010/C 134/63	Lieta T-6/10 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. marta rīkojums — <i>Sviluppo Globale</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Piedāvājuma noraidīšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Iespējas zaudējums — Būtiska un neatgriezeniska kaitējuma neesamība — Steidzamības neesamība) 37	37

2010/C 134/64	Lieta T-16/10 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. marta rīkojums — <i>Alisei</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Programma, ar kuru izveido “pārtikas mehānismu”, kas domāts jaunattīstības valstīm — Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus par subsīdiju piešķiršanu — Atteikšanās piešķirt subsīdijas — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Intereses celt prasību neesamība — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība) 37	37
2010/C 134/65	Lieta T-104/10: Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Vācija/Komisija 37	37
2010/C 134/66	Lieta T-107/10: Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — <i>Procter & Gamble Manufacturing Cologne</i> /ITSB — <i>Natura Cosméticos</i> (“NATURAVIVA”) 38	38
2010/C 134/67	Lieta T-109/10: Prasība, kas celta 2010. gada 5. martā — Luksemburgas Lielhercogiste/Eiropas Komisija 39	39
2010/C 134/68	Lieta T-110/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — <i>Insula</i> /Komisija 40	40
2010/C 134/69	Lieta T-114/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — Vācija/Komisija 40	40
2010/C 134/70	Lieta T-116/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — Vācija/Komisija 41	41
2010/C 134/71	Lieta T-120/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — <i>ClientEarth</i> u.c./Komisija 42	42
2010/C 134/72	Lieta T-121/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. martā — <i>Conte</i> u.c./Padome 43	43
2010/C 134/73	Lieta T-123/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. martā — <i>Hartmann</i> /ITSB (“Complete”) 45	45
2010/C 134/74	Lieta T-124/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. martā — <i>Lidl Stiftung</i> /ITSB — <i>Vinotasia</i> (“VITASIA”) 45	45
2010/C 134/75	Lieta T-130/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. martā — <i>Lux Management</i> /ITSB — <i>Zeis Excelsa</i> (“KULTE”) 46	46
2010/C 134/76	Lieta T-135/10: Prasība, kas celta 2010. gada 23. martā — <i>Pieno žvaigždēs</i> /ITSB — <i>Fattoria Scaldasole</i> (“logurt.”) 47	47
2010/C 134/77	Lieta T-138/10: Prasība, kas celta 2010. gada 24. martā — Spānija/Komisija 47	47
2010/C 134/78	Lieta T-143/10: Prasība, kas celta 2010. gada 30. martā — <i>Ben Ri Electrónica</i> /ITSB — <i>Sacopa</i> (“LT LIGHT-THECNO”) 48	48

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 134/79	Lieta T-144/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. martā — <i>Space Beach Club/ITSB — Flores Gómez</i> (“SpS space of sound”)	49
2010/C 134/80	Lieta T-303/94: Vispārējās tiesas 2010. gada 4. marta rīkojums — <i>de Jong/Padome un Komisija</i>	50
2010/C 134/81	Lieta T-312/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums — <i>Ellinikos Niognomon/Komisija</i> ...	50
2010/C 134/82	Lieta T-350/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 18. marta rīkojums — <i>Papierfabrik Hamburger-Spremborg/Komisija</i>	50
2010/C 134/83	Lieta T-428/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums — <i>Berenschot Groep/Komisija</i>	50

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2010/C 134/84	Lieta F-7/09: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 23. februāra spriedums — <i>Faria/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Novērtējuma ziņojums — 2006./2007. gada novērtējums — Lūgums atcelt novērtējuma ziņojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Morālā kaitējuma atlīdzināšana)</i>	51
2010/C 134/85	Lieta F-26/09: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 9. marta spriedums — <i>N/Parlaments (Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieņemamība — Psiholoģiska vardarbība — Pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses — Morālais kaitējums)</i>	51
2010/C 134/86	Lieta F-33/09: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 9. marta spriedums — <i>Tzvetanova/Komisija (Civildienests — Pagaidu darbinieki — Darba samaksa — Ekspatriācijas pabalsts — Nosacījumi, kas paredzēti Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pantā — Pastāvīgā dzīvesvieta pirms stāšanās darbā — Uzturēšanās studenta statusā dienesta vietā atskaites perioda laikā — Stažēšanās ārpus dienesta vietas atskaites perioda laikā — Faktiskās dzīvesvietas ņemšana vērā)</i>	52
2010/C 134/87	Lieta F-47/08: Civildienesta tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 25. marta rīkojums — <i>Buschak/Eurofound (Civildienests — Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds — Direktora vietnieka amata apraksts — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Interese celt prasību — Acīmredzama nepieņemamība)</i>	52
2010/C 134/88	Lieta F-99/09: Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī — <i>Papathanasiou/ITSB</i>	52

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2010/C 134/01)

Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 113, 1.5.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 100, 17.4.2010.

OV C 80, 27.3.2010.

OV C 63, 13.3.2010.

OV C 51, 27.2.2010.

OV C 37, 13.2.2010.

OV C 24, 30.1.2010.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 23. marta spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Google France, Google, Inc./Louis Vuitton Malletier* (C-236/08), *Viaticum SA, Luteciel SARL* (C-237/08), *Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL* (C-238/08)

(Apvienotās lietas C-236/08 līdz C-238/08) ⁽¹⁾

(Preču zīmes — Internets — Meklēšanas rīks — Reklāma, izmantojot atslēgvārdus (“keyword advertising”) — Saišu uz preču zīmju īpašnieku konkurentu vietnēm vai saišu uz vietnēm, kurās tiek piedāvātas imitācijas, parādīšana ar šīm preču zīmēm atbilstošiem atslēgvārdiem — Direktīva 89/104/EEK — 5. pants — Regula (EK) Nr. 40/94 — 9. pants — Meklēšanas rīka operatora atbildība — Direktīva 2000/31/EK (Direktīva par elektronisko tirdzniecību))

(2010/C 134/02)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa*Cour de cassation***Lietas dalībnieki pamata procesā**Prasītāji: *Google France, Google, Inc.*

Atbildētāji: *Louis Vuitton Malletier* (C-236/08), *Viaticum SA, Luteciel SARL* (C-237/08), *Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL* (C-238/08)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* — Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās Direktīvas

89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 5. panta 1. punkta a), b) apakšpunkta un 2. punkta, Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 9. panta 1. punkta a)–c) apakšpunkta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV L 178, 1. lpp.) 14. panta interpretācija — Preču zīmes “izmantošanas” jēdziens un tās īpašnieka tiesības — Izziņas maksas pakalpojuma internetā sniedzējs, kurš nereklamē savas preces vai pakalpojumus, bet reklāmas izvietotāja rīcībā nodod atslēgvārdus, kuri attēlo vai atdarina reģistrētas preču zīmes, un, izmantojot līgumu par uzrādīšanu meklētāja atlases rezultātos, organizē piedāvājuma saišu privilīģētu rādīšanu un parādīšanu, izmantojot šos atslēgvārdus, uz mājas lapām, kurās tiek piedāvātas viltotas preces — Nosacījumi pakalpojumu sniedzēja, kurš uzglabā informāciju, kuru ir snieguši tā pakalpojumu saņēmēji, atbrīvošanai no atbildības

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 9. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var aizliegt reklāmas devējam, izmantojot šai preču zīmei identisku atslēgvārdu, ko šis reklāmas devējs bez šī preču zīmes īpašnieka piekrišanas ir izvēlējies atsaucies internetā pakalpojuma ietvaros, sniegt reklāmu attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta šī preču zīme, ja šī reklāma neļauj vai tikai ar lielām grūtībām ļauj samērā informētam un apdomīgam lietotājam zināt, vai reklāmā atainotās preces vai pakalpojumi pieder preču zīmes īpašniekam vai ar to ekonomiski saistītam uzņēmumam vai, tieši pretēji, trešai personai;

2) atsaucies pakalpojuma internetā sniedzējs, kurš glabā preču zīmei identisku apzīmējumu kā atslēgvārdu un nodrošina reklāmu parādīšanu, vadoties pēc tiem, neizmanto šo apzīmējumu Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta vai Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) 14. pants ir jāinterpretē tādējādi, tajā norādītā norma ir piemērojama atsauces pakalpojuma internetā sniedzējam, ja šim pakalpojuma sniedzējam nav bijusi aktīva loma, kas tam ļāva zināt par vai kontrolēt uzglabāto informāciju. Ja viņam nav bijusi šāda loma, šis pakalpojuma sniedzējs nevar tikt saukts pie atbildības par pēc reklāmas devēja pieprasījuma uzglabātajiem datiem, ja vien, uzzinot par šo datu vai šī reklāmas devēja darbību prettiesisko raksturu, viņš nav nekavējoties šos datus izņēmis vai liedzis tiem pieeju.

(¹) OV C 209, 15.08.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

(Lieta C-278/08) (¹)

(Preču zīmes — Internets — Reklāma, izmantojot atslēgvārdus (“keyword advertising”) — Saišu uz preču zīmju īpašnieku konkurentu vietnēm parādīšana ar šīm preču zīmēm identiskiem vai līdzīgiem atslēgvārdiem — Direktīva 89/104/EEK — 5. panta 1. punkts)

(2010/C 134/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Atbildētāji: Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof — 5. panta 1. punkta interpretācija Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā Direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalīb-

valstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.) — Preču zīmes vai līdzīga apzīmējuma reģistrēšana pie pakalpojumu sniedzēja, kas uztur interneta meklētājprogrammu, lai, ievadot meklētājā minēto preču zīmi kā atslēgvārdu, ekrānā automātiski parādītos tādu identisku vai līdzīgu preču vai pakalpojumu reklāma, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta preču zīme (“keyword advertising”) — Šāda preču zīmes lietojuma kvalificēšana kā izmantošana, ko preču zīmes īpašnieks var aizliegt

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var aizliegt reklāmas devējam, izmantojot šai preču zīmei identisku atslēgvārdu, ko šis reklāmas devējs bez šī preču zīmes īpašnieka piekrišanas ir izvēlējies atsauces internetā pakalpojuma ietvaros, sniegt reklāmu attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta šī preču zīme, ja šī reklāma neļauj vai tikai ar lielām grūtībām ļauj samērā informētam un apdomīgam lietotājam zināt, vai reklāmā atainotās preces vai pakalpojumi pieder preču zīmes īpašniekam vai ar to ekonomiski saistītam uzņēmumam vai, tieši pretēji, trešai personai.

(¹) OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (Giudice di Pace di Ischia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rosalba Alassini (C-317/08) un Filomena Califano/Wind SpA (C-318/08), un Lucia Anna Giorgia Iacono/Telecom Italia SpA (C-319/08), un Multiservice Srl/Telecom Italia SpA (C-320/08)

(Apvienotās lietas no C-317/08 līdz C-320/08) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips — Elektronisko sakaru tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/22/EK — Universāls pakalpojums — Strīds starp lietotājiem un pakalpojumu sniedzējiem — Obligāts pienākums mēģināt panākt mierizlīgumu ārpus tiesas kārtībā)

(2010/C 134/04)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di Pace di Ischia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08), Multiservice Srl (C-320/08)

Atbildētāji: Telecom Italia SpA (C-317/08), Wind SpA (C-318/08), Telecom Italia SpA (C-319/08), Telecom Italia SpA (C-320/08)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Giudice di Pace di Ischia* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīvas 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 12. lpp.) un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta interpretācija — Strīdi starp gala lietotājiem un saimniecisko darbību veicējiem elektronisko saziņas līdzekļu jomā, lai iegūtu zaudējumu atlīdzību, kas radušies tāpēc, ka saimniecisko darbību veicējs nav izpildījis līgumu par telekomunikāciju pakalpojumiem — Valsts tiesību noteikumi, saskaņā ar kuriem pirms tiesvedības uzsākšanas obligātā kārtā ir jāmēģina panākt mierizlīgumu — Iespēja uzsākt tiesvedību nemēģinot pirms tam panākt mierizlīgumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva) 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru par strīdiem elektronisko sakaru pakalpojumu jomā, kas rodas starp lietotājiem un minēto pakalpojumu sniedzējiem un kas ir saistīti ar šajā direktīvā piešķirtajām tiesībām, ir obligāti jāmēģina panākt mierizlīgumu ārpustiesas kārtībā, kas ir prasības tiesā pieņemamības nosacījums;
- 2) līdzvērtības un efektivitātes princips, kā arī efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips tāpat pieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā šādiem strīdiem tiek piemērota prasība iepriekš veikt ārpustiesas mierizlīguma procedūru, ja šīs procedūras beigās netiek pieņemts lietas dalībniekiem saistošs lēmums, tās dēļ netiek būtiski kavēta prasības celšana tiesā, tiek apturēts attiecīgo tiesību noilgums un lietas dalībniekiem nerodas vai rodas nelielas izmaksas, tomēr ar nosacījumu, ka elektroniskā forma nav vienīgais veids, kādā var piekļūt minētajai mierizlīguma procedūrai, un izņēmuma vai steidzamas situācijas gadījumā ir iespējami pagaidu pasākumi.

(¹) OV C 236, 13.09.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 16. marta spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Société Olympique Lyonnais/Olivier Bernard, Société Newcastle UFC*

(Lieta C-325/08) (¹)

(EKL 39. pants — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Ierobežojums — Profesionāli futbolisti — Pienākums parakstīt pirmo profesionāla spēlētāja līgumu ar viņu apmācījušo klubu — Spēlētājam piespriedtā maksājamā zaudējumu atlīdzība par šī pienākuma nepildīšanu — Pamatojums — Mērķis veicināt jaunu spēlētāju piesaistīšanu un apmācīšanu)

(2010/C 134/05)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Société Olympique Lyonnais*

Atbildētājs: *Olivier Bernard, Société Newcastle UFC*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* (Francija) — EKL 39. panta interpretācija — Valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru futbolistam, kas pēc viņa apmācības beigām noslēdz profesionālā spēlētāja līgumu ar citas Eiropas Savienības dalībvalsts klubu, ir jāsedz zaudējumi klubam, kas to ir apmācījis — Darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķērslis — Nepieciešamība veicināt jauno profesionālo spēlētāju pieņemšanu darbā un apmācīšanu kā iespējama šāda ierobežojuma attaisnojums

Rezolutīvā daļa:

LESD 45. pantam nav pretrunā sistēma, kura, lai īstenotu mērķi veicināt jaunu spēlētāju piesaistīšanu un apmācīšanu, paredz kompensācijas izmaksāšanu apmācījušajam klubam, kad jaunais spēlētājs pēc savas apmācības beigām noslēdz profesionālā spēlētāja līgumu ar citas dalībvalsts klubu, ar nosacījumu, ka šī sistēma ir piemērota, lai īstenotu attiecīgo mērķi, un nepārsniedz šī mērķa sasniegšanai vajadzīgo;

lai īstenotu minēto mērķi, nav nepieciešams tāds regulējums, kāds ir piemērojams pamata tiesvedībā, saskaņā ar kuru "jaunās cerības" statusa spēlētājam, kas pēc savas apmācības beigām noslēdz profesionālā spēlētāja līgumu ar citas dalībvalsts klubu, var tikt piespriedis maksāt zaudējumu atlīdzību, kuras apmērs nav atkarīgs no reālajām apmācību izmaksām.

(¹) OV C 247, 27.09.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste(Lieta C-392/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/82/EK — Smagu nelaimes gadījumu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, briesmu pārzināšana — 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Ārējo operatīvās rīcības plānu izstrādes pienākums — Termiņš)

(2010/C 134/06)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un A. Sijos)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — B. Plaza Cruz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas (OV 1997, L 10, 13. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2003/105/EK, 11. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums — Noteiktu ārējo operatīvās rīcības plānu, kuros norādīti ārpus uzņēmuma veicamie pasākumi, neizstrādāšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) neizstrādājot ārējos operatīvās rīcības plānus visiem uzņēmumiem, kuriem ir piemērojams Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, 9. pants, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 11. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 272, 25.10.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums — Sviluppo Italia Basilicata SpA/Eiropas Komisija(Lieta C-414/08 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Finanšu atbalsta samazināšana — Vispārējā dotācija veicināšanas pasākumiem par labu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem — Gala termiņš ieguldījumu īstenošanai — Komisijas rīcības brīvība)

(2010/C 134/07)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Sviluppo Italia Basilicata SpA (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone un A. Neri, avvocati)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn, pārstāvis, un A. dal Ferro, avvocato)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-176/06 *Sviluppo Italia Basilicata*/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību, pirmkārt, atcelt Komisijas 2006. gada 20. aprīļa Lēmumu C(2006) 1706 par tāda Eiropas Reģionālās attīstības fonda finanšu atbalsta samazināšanu, kas attiecas uz vispārējo dotāciju, lai īstenotu veicināšanas pasākumus par labu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri darbojas Bazilikatas reģionā Itālijā, Kopienų atbalsta sistēmas ietvaros 1. mērķa strukturālai palīdzībai Itālijas reģioniem, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kas radies šā lēmuma dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Sviluppo Italia Basilicata SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums — *Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov*/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(lieta C-419/08 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — *Dempings — Regula (EK) Nr. 2320/97, ar ko ievieš antidempinga maksājumus atsevišķu bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam — Ārpuslīgumiskā atbildība — Zaudējumi — Cēloņsakarība*)

(2010/C 134/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Trubowest Handel GmbH* (pārstāvji — *K. Adamantopoulos* un *E. Petritsi, dikigoroī*) un *Viktor Makarov* (pārstāvji — *K. Adamantopoulos* un *E. Petritsi, dikigoroī*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *P. Hix*, pārstāvis, *G. Berrisch* un *G. Wolf, Rechtsanwältin*) un Eiropas Komisija (pārstāvji — *N. Khan* un *H. van Vliet*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-429/04 *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidījusi prasību par zaudējumu atlīdzību, kas tika celta, lai saņemtu kompensāciju par kaitējumu, kas prasītājiem, iespējams, nodarīts, pieņemot Padomes 1997. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 2320/97, ar ko ievieš galīgos antidempinga maksājumus atsevišķu dzelzs vai nelegētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, kuru izcelsme ir Ungārijā, Polijā, Krievijā, Čehijas Republikā, Rumānijā un Slovākijas Republikā, ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 1189/93 un pārtrauc procedūru attiecībā uz tādu importu, kura izcelsme ir Horvātijas Republikā (OV L 322, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Trubowest Handel GmbH* un *Viktor Makarov* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 285, 08.11.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden (Niederlande)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *F. Gielen/Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-440/08) ⁽¹⁾

(Tiešie nodokļi — EKL 43. pants — Nodokļu maksātājs nerezidents — Uzņēmējs — Tiesības uz pašnodarbinātas personas izdevumu atskaitījumu — Stundu kritērijs — Diskriminācija nodokļu maksātāju rezidentu un nodokļu maksātāju nerezidentu starpā — Pielīdzināšanas iespēja)

(2010/C 134/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *F. Gielen*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden Den Haag* — EKL 43. panta interpretācija — Valsts tiesību akti, ar kuriem neatkarīgiem uzņēmējiem tiek piešķirtas tiesības atskaitīt no peļņas vienotas likmes summu ar nosacījumu, ka tie vismaz 1 225 stundas kalendārajā gadā ir nostrādājuši vienā uzņēmumā — Darba stundas, kas nostrādātas citā dalībvalstī dibinātā uzņēmumā, netiek ņemtas vērā vienīgi nodokļa maksātāja–nerezidenta gadījumā

Rezolutīvā daļa:

ar LESD 49. pantu netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurš attiecībā uz nodokļu priekšrocības piešķiršanu — kā pamata lietā aplūkots pašnodarbinātas personas izdevumu atskaitījums — diskriminējoši ietekmē nodokļu maksātājus nerezidentus, pat ja šie nodokļu maksātāji šīs priekšrocības kontekstā var izvēlēties nodokļu maksātājiem rezidentiem piemērojamo nodokļu režīmu.

⁽¹⁾ OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Helmut Müller GmbH/Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Lieta C-451/08) ⁽¹⁾

(Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Jēdziens — Publisko tiesību iestādes veikta tāda zemes gabala pārdošana, kurā ieguvējs vēlāk ir paredzējis veikt būvdarbus — Būvdarbi, kas atbilst pašvaldības noteiktajiem pilsēt būvniecības attīstības mērķiem)

(2010/C 134/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Helmut Müller GmbH

Atbildētāja: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

Piedaloties: Gut Spascher Sand Immobilien GmbH, Ville de Wildeshausen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu [publisko būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta un 3. punkta interpretācija (OV L 134, 11. lpp.) — Jēdzieni “publiskais būvdarbu līgums” un “publisko būvdarbu koncesija” — Pienākums izsludināt konkursu zemesgabala pārdošanai, ko veic trešā persona, kur uz šī zemesgabala ieguvējam vēlāk ir jāveic publiskos būvdarbus, kas atbilst administratīvā apgabala noteiktiem pilsēt būvniecības attīstības mērķiem un kur šis apgabals ir apstiprinājis projektu pirms pirkuma līguma noslēgšanas

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, piegādes publiskā iepirkuma līgumu un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietvertais jēdziens

“būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi” neprasa, lai būvdarbi, kuri ir līguma priekšmets, materiālā vai fiziskā nozīmē tiktu veikti līgumslēdzējas iestādes labā, ja šie būvdarbi tiek veikti šīs iestādes tiešu ekonomisko interešu nolūkā. Pēdējo minēto nosacījuma izpildi nevar nodrošināt ar to, ka attiecīgā iestāde īsteno regulējuma pieņemšanas kompetenci pilsēt būvniecības jomā;

- 2) jēdziena “būvdarbu publiskā iepirkuma līgums” Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pamatā ir prasība, lai būvdarbus, kas ir līguma priekšmets, tieši vai netieši veic uzņēmējs, un šī pienākuma izpildi var pieprasīt, ceļot prasību tiesā saskaņā ar valsts tiesībām;
- 3) saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto trešo variantu “līgumslēdzējas iestādes norādītās prasības” nenozīmē tikai to, ka valsts iestāde ir izskatījusi atsevišķus tai iesniegtos būvniecības plānus vai pieņēmusi lēmumu, īstenojot savu kompetenci pilsēt būvniecības regulējuma pieņemšanas jomā;
- 4) tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, nevar uzskatīt, ka pastāv būvdarbu koncesija Direktīvas 2004/18 1. panta 3. punkta izpratnē;
- 5) tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, Direktīvas 2004/18 noteikumi nav piemērojami situācijā, kad viena valsts iestāde pārdod zemes gabalu uzņēmumam, bet otrai valsts iestādei attiecībā uz šo zemes gabalu ir nodoms izsludināt būvdarbu publiskā iepirkuma procedūru, kaut gan formāli vēl nav izlemts veikt šī publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.

⁽¹⁾ OV C 06, 10.01.2009.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (Hof van Beroep te Gent — Beļģija lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Erotic Center BVBA/Beļģijas valsts

(Lieta C-3/09) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — 12. panta 3. punkta a) apakšpunkts — H pielikums — PVN samazinātā likme — Jēdziens “ieejas karte kinoteātri” — Individuāla kabīne, kurā var skatīties filmas pēc pieprasījuma)

(2010/C 134/11)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Gent

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Erotic Center BVBA

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hof van Beroep te Gent* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās PVN direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) III pielikuma 7. punkts) H pielikuma 7. kategorijas interpretācija — Noteiktu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai piemērojamā samazinātā nodokļu likme — Kinoteātri — Jēdziens — Individuāla kabīne, kurā var skatīties filmas pēc pieprasījuma

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 2001. gada 19. janvāra Direktīvu 2001/4/EK, H pielikuma 7. kategorijas pirmajā daļā ietvertais jēdziens "ieejas kartes kinoteātri" ir interpretējams tādējādi, ka tas neattiecas uz maksājumu, kuru patērētājs veicis, lai varētu saņemt individuālu vienas vai vairāku filmu vai arī filmu fragmentu videopārraides [pakalpojumu] privātās telpās, piemēram, pamata prāvā aplūkotajās kabīnēs.

(¹) OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. marta spriedums — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-79/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 13. un 132. pants — Publisko tiesību subjekti — Valsts iestāžu statuss — Darbības — Neaplikšana ar nodokli — Atbrīvojums no nodokļa — Sociāli kulturālā, veselības aizsardzības un izglītības joma — "Eiropas reģioni" — Profesionālās mobilitātes veicināšana — Personāla nodrošināšana — Pierādīšanas pienākums)

(2010/C 134/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un W. Roels)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. M. Wissels, D. J. M. de Grave un Y. de Vries)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta, 13. panta, 24. panta 1. punkta un 132. panta pārkāpums — Veselības aizsardzības, izglītības un sociāli kulturālajā jomā nodarbināto nodrošināšana — Nodarbinātības mobilitātes veicināšana — Eiropas reģions

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 129, 06.06.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 18. marta spriedums (*Hof van beroep te Brussel* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau*

(Lieta C-218/09) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 3665/87 — Ēksporta kompensācijas — 5. panta 3. punkts — Piespēšanas nosacījumi — Izņēmums — "Nepārvaramas varas" jēdziens — Transportēšanā zudušas preces)

(2010/C 134/13)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV*

Atbildētāji: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hof van beroep te Brussel* — Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru paredz kopīgus, sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot eksporta kompensāciju sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 351, 1. lpp.), 5. panta 3. punkta interpretācija — Eksporta kompensāciju piešķiršanas nosacījumi — Izņēmums — Produkts, kas nepārvaramas varas rezultātā ir gājis bojā

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3665/87, ar ko nosaka vispārīgus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka liellopu gaļas sūtījuma sabojāšanās iesniedzējtiesas aprakstītajos apstākļos nav nepārvarama vara šī noteikuma izpratnē.

(¹) OV C 220, 12.09.2009.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 25. februāra rīkojums (*Tribunal Judicial da Comarca do Porto* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Santa Casa da Misericórdia de Lisboa/Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin Intrnational Ltd, agrāk Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment*

(Lieta C-55/08) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nepieņemamība)

(2010/C 134/14)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*

Atbildētāji: *Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin Intrnational Ltd, agrāk Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunal Judicial da Comarca do Porto* — EKL 43. 49. un 56. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru noteiktai organizācijai tiek rezervētas ekskluzīvas tiesības rīkot azartspēles un loterijas un derību par sporta pasākumiem rīkošana, reklamēšana un likmju pieņemšana, tai skaitā internetā, tiek uzskatītas par likumpārkāpumu — Aizliegums uzņēmumam, kas nodarbojas ar derību un loteriju rīkošanu tiešsaistē un kura juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, reklamēt un rīkot šīs derības un loterijas internetā un nodot vinnētāju rīcībā balvu vērtību

Rezolutīvā daļa:

Ar 2007. gada 19. decembra lēmumu iesniegtais *Tribunal Judicial da Comarca do Porto* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 92, 12.04.2008.

Tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — *Luigi Marcuccio/Eiropas Komisija*

(Lieta C-432/08 P) (¹)

(Apelācija — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Medicīnisko izdevumu segšana — Klusējot izteikts noraidījums prasībai atmaksāt visus apelācijas sūdzības iesniedzēja medicīniskos izdevumus — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2010/C 134/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Luigi Marcuccio* (pārstāvis — *G. Cipressa, avvocato*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — *J. Currall* un *C. Berardis-Kayser*, pārstāvji, *A. dal Ferro, avvocato*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 9. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-296/05 un T-408/05 *Marcuccio/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu noraidīja prasību atcelt divus klusējot izteiktus Eiropas Kopienu Vienotās veselības apdrošināšanas shēmas norēķinu biroja lēmumus, ar kuriem atteikts atmaksāt 100 % apmērā atsevišķus apelācijas sūdzības iesniedzējam radušos medicīniskos izdevumus, kā arī prasību piespriest Komisijai atmaksāt atsevišķus medicīniskos izdevumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Marcuccio atlīdzina apelācijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 313, 06.12.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 9. marta rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — **Buzzi Unicem SpA u.c.**

(Apvienotās lietas C-478/08 un C-479/08) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — “Piesārņotājs maksā” princips — Direktīva 2004/35/EK — Atbildība vides jomā — Piemērojamība racione temporis — Piesārņojums, kas ir radies pirms minētās direktīvas transponēšanai noteiktā termiņa un turpinās pēc šī termiņa — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ar šo piesārņojumu saistīto kaitējumu atlīdzināšanas izmaksas ir jāsedz vairākiem uzņēmumiem — Nosacījums par kļūdas vai nolaidības esamību — Nosacījums par cēloņsakarības esamību — Atlīdzināšanas pasākumi — Pienākums konsultēties ar attiecīgajiem uzņēmumiem — Minētās direktīvas II pielikums)

(2010/C 134/16)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Buzzi Unicem SpA, ISAB Energy srl, Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-478/08), Dow Italia Divisione Commerciale Srl (C-479/08)

Atbildētāji: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT),

Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Sviluppo Italia SpA, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia)

Piedaloties: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — EKL 174. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu (OV L 143, 56. lpp.), un “piesārņotājs maksā” principa interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru valsts iestāde var pieprasīt privātuzņēmumiem veikt atlīdzināšanas pasākumus, iepriekš neveicot nekādu to atbildības par attiecīgā piesārņojuma radīšanu izmeklēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Situācijā, kas attiecas uz tādu vides piesārņojumu pamata lietā, kurā:

— ja nav izpildīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu paredzētie piemērošanas racione temporis un/vai racione materie nosacījumi, ir piemērojamas valsts tiesības saskaņā ar Līguma noteikumiem un, neskarot citus sekundāros tiesību aktus;

— ar Direktīvu 2004/35 netiek liegts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru kompetentā valsts iestāde, kura, rīkojoties direktīvas ietvaros, arī tādās lietās, kuras ir saistītas ar piesārņojuma izplatīšanos, var pamatoties uz pieņēmumu, ka ir cēloņsakarība starp saimniecisko darbību veicējiem un piesārņojumu, jo saimniecisko darbību veicēju ražotnes atrodas netālu no piesārņojuma vietas. Tomēr saskaņā ar “piesārņotājs maksā” principu, lai prezumētu šādas cēloņsakarības esamību, attiecīgās iestādes rīcībā ir jābūt ticamiem pierādījumiem, kuri varētu pamatot tās pieņēmumu, kā, piemēram, saimniecisko darbību veicēju ražotņu atrašanās tuvums no atklātā piesārņojuma un atklāto piesārņojošo vielu saistība ar vielām, kuras izmanto saimniecisko darbību veicēji savās darbībās;

- Direktīvas 2004/35 3. panta 1. punkts, 4. panta 5. punkts un 11. panta 2. punkts ir interpretējams tādā nozīmē, ka kompetentajai iestādei, lemjot, vai uz saimniecisko darbību veicējiem, kuru darbības ir minētas šīs direktīvas III pielikumā, ir jāpiemēro pasākumi par videi nodarītā kaitējuma atļūdināšanu, nav pienākuma konstatēt saimniecisko darbību veicēju, kuri par savām darbībām ir atbildīgi par videi nodarīto kaitējumu, izdarīto pārkāpumu, nolaidību vai tīšu rīcību. Savukārt šai iestādei, pirmkārt, vispirms ir jāmeklē konstatētā piesārņojuma izcelsme un tai ir rīcības brīvība attiecībā uz piemērojamām procedūrām, izmantojamiem līdzekļiem un šādas izmeklēšanas ilgumu. Otrkārt, kompetentajai iestādei saskaņā ar valsts tiesību noteikumiem pierādījumu jomā ir jānosaka cēloņsakarības esamība starp darbībām, kurus veic tie saimnieciskie darbību veicēji, kuriem tika noteikti atļūdināšanas pasākumi, un šo piesārņojumu;
- tiktāl, ciktāl saimniecisko darbību veicējiem ir jāveic atļūdināšanas pasākumi tikai tādā gadījumā, ja tie ir veicinājuši piesārņojumu vai radījuši tā bīstamību, kompetentajai iestādei principā ir jānosaka katra saimnieciskā darbības veicēja piesārņojuma, kuru tā cenšas panākt, lai tiktu atļūdināts, līmeni un, aprēķinot atļūdināšanas darbību cenu, kuru tā tiem pieprasa maksāt, jāņem vērā šo saimniecisko darbību veicēju līdzdalība, neskarot Direktīvas 2004/35 9. pantu.
- šai iestādei ir jāņem vērā Direktīvas 2004/35 II pielikuma 1.3.1. punktā paredzētie kritēriji un savā lēmumā ir jānorāda iemesli tās izvēles pamatojumam, kā arī — attiecīgā gadījumā — iemesli, kas var pamatot to, ka nebija pamata veikt vai nevarēja veikt detalizētu izpēti, ņemot vērā minētos kritērijus, piemēram, vides situācijas steidzamības dēļ;
- tādos apstākļos, kādi ir pamata lietās, Direktīva 2004/35 pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru kompetentajai iestādei ir ļauts uzņēmēju, uz kuriem attiecas videi nodarītā kaitējuma atļūdināšanas pasākumi, tiesību lietot to īpašumā piederošo zemi izmantošanu pakļaut nosacījumam, ka tie veic ar šiem pasākumiem noteiktos darbus, pat ja šie pasākumi uz minētajiem zemes īpašumiem neattiecas, jo tie jau iepriekš ir tikuši atļūti no piesārņojuma vai tie nekad nav bijuši piesārņoti. Tomēr šādam pasākumam ir jābūt pamatotam ar mērķi novērst vides stāvokļa pasliktināšanos vietā, kurā tiek īstenoti videi nodarītā kaitējuma atļūdināšanas pasākumi, vai, piemērojot piesardzības principu, ar mērķi novērst cita kaitējuma videi rašanos vai atkārtosanos minētajos uzņēmējiem piederošajos zemes gabalos, kas atrodas netālu no visa jūras krasta, kurā tiek veikti minētie atļūdināšanas pasākumi.

(¹) OV C 19, 24.01.2009.

2) Direktīvas 2004/35 7. pants un 11. panta 4. punkts, lasot tos kopā ar šīs direktīvas II pielikumu, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka:

- kompetentajai iestādei ir tiesības būtiski grozīt tādus videi nodarītā kaitējuma atļūdināšanas pasākumus, kuri tika noteikti saskaņā ar sacīkstes principu notiekošās procedūras ietvaros, kas tika īstenota, sadarbojoties ar attiecīgajiem saimniecisko darbību veicējiem, un kuri jau ir īstenoti vai kuru īstenošana ir uzsākta. Tomēr, lai pieņemtu šādu lēmumu:

- šai iestādei ir jāuzklausā uzņēmēji, kuriem šie pasākumi ir piemēroti, izņemot, ja vides situācijas steidzamība liek kompetentajai iestādei rīkoties nekavējoties;

- minētai iestādei arī ir pienākums uzaicināt personas, uz kuru īpašumā piederošās zemes šie pasākumi ir jāveic, iesniegt savus apsvērumus un ņemt tos vērā;

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 22. janvāra rīkojums — ecoblue AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Lieta C-23/09 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrāka preču zīme “BLUE” — Vārdisks apzīmējums “Ecoblue” — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība)

(2010/C 134/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ecoblue AG (pārstāvis — C. Osterrieth, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-281/07 *ecoblue AG/ITSB*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību, ko pieteikuma par vārdiskas preču zīmes “Ecoblue” reģistrāciju attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 38. klasē, iesniedzējs bija cēlis par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 25. aprīļa lēmumu R 844/2006-1, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu atteikt minētās preču zīmes reģistrāciju sakarā ar iebildumiem, ko cēlis Kopienas vārdiskas preču zīmes “BLUE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 36. un 38. klasē, kā arī citu Kopienas vārdisku preču zīmju, kas ietver vārdu “BLUE”, īpašnieks

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *ecoblue AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 11. marta rīkojums (*Högsta domstolen* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad*

(Lieta C-24/09) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 85/337/EK — Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 96/61 — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā vides jomā — Tiesības pārsūdzēt atļaujas projektiem, kam varētu būt būtiska ietekme uz vidi)

(2010/C 134/18)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening*

Atbildētājs: *AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Högsta domstolen* — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē, un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK, 1. panta 2. punkta, 6. panta 4. punkta un 10.a panta interpretācija — Komisijas deklarācija (OV L 156, 17. lpp.) — Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 26. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/35/EK, 2. panta 14. punkta un 15.a panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kas vietējām bezpeļņas apvienībām ļauj piedalīties videi bīstamu darbību iepriekšējās atļaujas procedūrā, taču šādu apvienību tiesībām pārsūdzēt atļaujas lēmumus izvirza nosacījumu, ka to statūtos noteiktajam mērķim ir jābūt vides aizsardzībai, tās ir darbojušās vismaz trīs gadus un tām ir jābūt vismaz 2 000 biedriem

Rezolutīvā daļa:

- 1) attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, 1. panta 2. punkta un 10.a panta, kā arī Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 2. panta 14. punkta un 15.a panta, kas atkārtoti Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 2. panta 15. punktā un 16. pantā, izpratnē ir jābūt tiesībām celt prasību par lēmumu, ar kuru dalībvalsts tiesu sistēmai piederīga iestāde lēmusi par projekta saskaņošanu, lai kāda būtu viņu loma šī lūguma izskatīšanā, piedaloties procesā šajā iestādē un izsakot savu nostāju šajā sakarā;
- 2) Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 10.a pants un Direktīvas 96/61, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 15.a pants, kas atkārtots Direktīvas 2008/1 16. pantā, aizliedz tādu valsts tiesiskā regulējuma normu, ar kuru tiesības celt prasību par lēmumu par darbību, kas ietilpst attiecīgi Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, un Direktīvu 96/61, kas

grozīta ar Direktīvu 2003/35, piemērošanas jomā, ir nodrošinātas tikai tām vides aizsardzības organizācijām, kurās ir vismaz 2 000 biedru.

(¹) OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas 2010. gada 22. janvāra rīkojums — Grieķijas Republika/Eiropas Komisija

(lieta C-43/09 P) (¹)

(Apelācija — Komisijas lēmums samazināt finanšu palīdzību, ko Kohēzijas fonds sākotnēji bija piešķīris Atēnu jaunās starptautiskās lidostas Spatā projektam — Prasība atcelt tiesību aktu — Atpakālejoša spēka aizlieguma, tiesiskās drošības un samērīguma principi — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2010/C 134/19)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji — C. Meīdanis un M. Tassopoulou)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un B. Conte)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 19. novembra spriedumu lietā T-404/05 Grieķija/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2005. gada 1. septembra Lēmumu E(2005) 3243, ar ko ir samazināta finanšu palīdzība, kuru Kohēzijas fonds sākotnēji bija piešķīris projektam Nr. 95/09/65/040 attiecībā uz jauno starptautisko Atēnu lidostu Spatā

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas 2010. gada 29. janvāra rīkojums — Georgios Karatzoglou/Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (ERA), Eiropas Kopienų Komisija kā EAR tiesību pārņēmēja

(Lieta C-68/09 P) (¹)

(Apelācija — Reglamenta 119. pants — Civildienests — Pagaidu darbinieka līgums uz nenoteiktu laiku — Izbeigšana)

(2010/C 134/20)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Georgios Karatzoglou (pārstāvis — S. A. Pappas, dikigoros)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (ERA), Eiropas Kopienų Komisija kā EAR tiesību pārņēmēja (pārstāvji — D. Martin un J. Currall)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 2. decembra spriedumu lietā T-471/04 Karatzoglou/Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (ERA) — Lietas nosūtīšana atpakaļ Pirmās instances tiesai pēc tās nolēmuma atcelšanas — Prasības atcelt ERA lēmumu par prasītāja pagaidu darbinieka darba līguma izbeigšanu noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Labas pārvaldības princips

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) G. Karatzoglou atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas 2010. gada 21. janvāra rīkojums — *Iride SpA, Iride Energia SpA*/Eiropas Komisija

(Lieta C-150/09 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka tā saņēmējs atmaksā agrāku atbalstu, kas atzīts par nelikumīgu — Saderība ar EKL 87. panta 1. punktu — Kļūdas tiesību piemērošanā — Apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu sagrozīšana — Pamatojumu nesniegšana — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2010/C 134/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Iride SpA, Iride Energia SpA* (pārstāvji — L. Radicati di Brozolo, M. Merola un T. Ubaldi, avvocati)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Righini un G. Conte)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 11. februāra spriedumu lietā T-25/07 *Iride SpA* un *Iride Energia SpA*, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2006. gada 8. novembra Lēmumu 2006/941/EK par valsts atbalstu C 11/06 (ex Nr. 127/05), ko Itālijas Republika paredz īstenot par labu AEM Torino (OV L 366, 62. lpp.) subsīdiju formā, lai atlīdzinātu neatgūstamās izmaksas enerģētikas nozarē, tiktāl, ciktāl, pirmkārt, tā secina, ka tas ir valsts atbalsts, un, otrkārt, atbalsta saderību ar kopējo tirgu tā paredz atkarīgu no nosacījuma, ka AEM Torino atlīdzina agrāk saņemtu prettiesisku atbalstu, kas piešķirts labvēlības režīma ietvaros tā sauktajiem “municipalitātēm nodotajiem” uzņēmumiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Iride SpA* un *Iride Energia SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 23. oktobrī iesniedza *Município de Barcelos* (Portugāle) — *Município de Barcelos/Estado português*

(Lieta C-408/09)

(2010/C 134/22)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Município de Barcelos

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Município de Barcelos*

Atbildētāja: *Estado português*

Ar 2010. gada 12. februāra rīkojumu Eiropas Savienības tiesa (septītā palāta) atzina, ka tās kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz *Município de Barcelos* uzdoto prejudiciālo jautājumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 9. decembrī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) — *eDate Advertising GmbH/X*

(Lieta C-509/09)

(2010/C 134/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *eDate Advertising GmbH*

Atbildētājs: X

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai frāze “vietas [...], kur kaitējums [...] var notikt”, Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā — “Regula”) ⁽¹⁾ 5. panta 3. punktā ir interpretējama tādējādi, ka tīmekļa vietnes saturs daļēji (draudoša) personisko tiesību aizskāruma gadījumā

attiecīgā persona pret tīmekļa vietnes operatoru prasību par darbības pārtraukšanu — neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tas ir reģistrēts, — var celt jebkuras dalībvalsts tiesā, kurā ir iespējams piekļūt tīmekļa vietnei,

vai

priekšnoteikums tam, lai jurisdikcija būtu tās dalībvalsts tiesai, kurā tīmekļa vietnes operators nav reģistrēts, ir tāds, ka papildus tehniskai iespējai piekļūt tīmekļa vietnei starp strīdīgo saturu vai tīmekļa vietni un šīs tiesas valsti ir jāpastāv īpašai saiknei (saikne ar valsti)?

2) Ja šāda īpaša saikne ar valsti pastāv:

Kādi kritēriji nosaka šādas saiknes pastāvēšanu?

Vai tā ir atkarīga no tā, vai strīdīgās tīmekļa vietnes operators bija paredzējis strīdīgo tīmekļa vietni (arī) tiesas valsts tīmekļa lietotājiem, vai arī pietiek ar to, ka tīmekļa vietnē uzrādītajai informācijai, kurai ir iespējams piekļūt, ir objektīva saikne ar valsts tiesu, tādējādi, ka konkrētā gadījuma apstākļos, it īpaši strīdīgā tīmekļa vietnes satura dēļ, tiesas valstī faktiski ir varējuši rasties vai var rasties sadursme starp pretējām interesēm — prasītāja interesēm aizstāvēt savas personiskās tiesības un tīmekļa vietnes operatora interesēm veidot savu tīmekļa vietni un sniegt informāciju?

Vai šādas saiknes pastāvēšana ir atkarīga no tā, cik reizes strīdīgā tīmekļa vietne ir tikusi apskatīta tiesas valstī?

3) Gadījumā, ja jurisdikcijas apstiprināšanai nav vajadzīga īpaša saikne ar valsti vai ja tam pietiek ar pieņēmumu, ka strīdīgajai informācijai ir objektīva saikne ar tiesas valsti tāpēc, ka konkrētā gadījuma apstākļos, it īpaši strīdīgās tīmekļa vietnes satura dēļ, tiesas valstī faktiski ir varējuši rasties vai var rasties sadursme starp pretējām interesēm, un var pieņemt, ka īpašā saikne ar valsti pastāv, nenosakot minimumu tam, cik reizes strīdīgais tīmekļa vietnes saturs ir apskatīts tiesas valstī:

vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (turpmāk tekstā — "Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 3. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi,

ka šiem noteikumiem ir piešķirams kolīziju normu raksturs tadā nozīmē, ka arī civiltiesību jomā tie paredz, ka valsts

tiesību normu vietā ir jāpiemēro tikai izcelsmes valstī spēkā esošās tiesību normas,

vai

šie noteikumi ir uzskatāmi par materiālo tiesību korekciju, ar kuru palīdzību tiek mainīts atbilstoši valsts kolīziju normām par piemērojamām atzīto materiālo tiesību saturs un tiek piemērotas tikai izcelsmes valsts prasības?

Gadījumā, ja Direktīvas par elektronisko tirdzniecību 3. panta 1. un 2. punktam ir kolīzijas normu raksturs:

vai minētie noteikumi paredz tikai to, ka ir piemērojamas tikai izcelsmes valstī spēkā esošās materiālās tiesības, vai arī to, ka tiek piemērotas tajā spēkā esošās kolīzijas normas un līdz ar to izcelsmes valsts tiesībās ir iespējama atsauce (*renvoi*) uz saņēmējas valsts tiesībām?

(¹) OV L 178, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 13. janvārī iesniedza Tribunale di Trani (Itālija) — *Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA*

(Lieta C-20/10)

(2010/C 134/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Trani

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Vino Cosimo Damiano*

Atbildētājs: *Poste Italiane SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 1999/70/EK ⁽¹⁾ ieviestā Pamatnolīguma 8. klauzulas 3. punkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi par SpA *Poste Italiane* darbinieku pieņemšanu darbā uz noteiktu laiku?

- 2) Vai, lai attaisnotu iepriekš minēto tiesību normu, kas attiecas uz līgumu uz noteiktu laiku, pasliktināšanos (*reformatio in pejus*) un lai nedarbotos ar Direktīvu 1999/70/EK ieviestā Pamatnolīguma 8. klauzulas 3. punktā noteiktais aizliegums, pietiek ar to, ka valsts likumdevējs to pamato ar jebkuru mērķi, ja vien tas nav saistīts ar minētās direktīvas ieviešanu, vai arī ir nepieciešams, ka šis mērķis ir ne tikai vismaz tikpat attaisnojams kā tas, attiecībā uz kuru ir paredzēts sods, bet šim mērķim ir jābūt arī tieši "norādītam"?

- 3) Vai ar Direktīvu 1999/70/EK ieviestā Pamatnolīguma 3. klauzulas 1. punkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi par SpA *Poste Italiane* darbinieku pieņemšanu darbā uz noteiktu laiku?

- 4) Vai Kopienas tiesībās pastāvošais vispārējais nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes princips nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi, kas SpA *Poste Italiane* darbiniekus nostāda neizdevīgākā stāvoklī gan attiecībā pret šo sabiedrību, gan attiecībā pret citiem uzņēmumiem, kas darbojas šajā pašā vai citā nozarē?

- 5) Vai [EKL] 82. panta pirmā daļa un [EKL] 86. panta pirmā un otrā daļa nepieļauj tādu valsts tiesību normu (kāda ir paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 368/2001 2. panta 1.a punktā), ar kuru, īstenojot Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, valsts tiesību sistēmā ir ieviesti "īpaši" noteikumi, kas ir piemērojami tikai SpA *Poste Italiane* (uzņēmums ar pilnībā valstij piederošu kapitālu), kas rada iespējamu dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu?

- 6) Gadījumā, ja uz iepriekš uzdotajiem jautājumiem tiek atbildēti apstiprinoši, vai valsts tiesai ir pienākums nepiemērot valsts tiesību normu, kas ir pretrunā Kopienas tiesībām?

(¹) OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 9. februārī iesniedza Krajský súd v Prešove — POHOTOVOŠŤ s.r.o./Iveta Korčkovská

(Lieta C-76/10)

(2010/C 134/25)

Tiesvedības valoda — slovaku

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: POHOTOVOŠŤ s.r.o.

Atbildētāja: Iveta Korčkovská

Prejudiciālie jautājumi**1) Pirmais prejudiciālais jautājums**

- a) Vai informācija par patērētājam maksājāmām kopējām izmaksām, kuras izteiktas procentu veidā (gada procentu likme), ir tik svarīga, ka tās nenorādīšanas līgumā gadījumā patērētāja kredīta izmaksas var tikt uzskatītas par nepārskatāmām un par tādām, kuras nav pietiekami skaidras un saprotamas?

- b) Vai saskaņā ar patērētāju aizsardzības regulējumu, kas paredzēts Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvā 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾, ir iespējams cenu uzskatīt par negodīgu noteikumu aizdevuma līgumā, pamatojoties uz to, ka tā nav pietiekami pārskatāma un skaidra, ja līgumā nav ietverta informācija par patērētāja kredīta kopējām izmaksām, kuras izteiktas procentu veidā, un ja cena ir uzrādīta vienīgi kā naudas summa, kurā ietverti dažādi līgumā un vispārīgajos noteikumos norādīti maksājumi?

2) Otrais prejudiciālais jautājums

a) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ir interpretējama tādējādi, ka valsts tiesai, izskatot pieteikumu par tāda spēkā stājušā šķīrējtiesas nolēmuma izpildi, kurš tika pieņemts, patērētājam klāt neesot, pašai pēc savas ierosmes — ja tās rīcībā šajā sakarā ir vajadzīgā informācija par lietā apspriestajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem — izskatīt jautājumu par tādas sankcijas nesamērīgumu, kura iekļauta starp aizdevēju un patērētāju noslēgtajā aizdevuma līgumā, ja saskaņā ar valsts procesuālajām tiesībām šādu vērtējumu var veikt līdzīgā atbilstoši valsts tiesībām noteikšā tiesvedībā?

b) Vai tad, ja sankcija par patērētāja saistību pārkāpšanu ir nesamērīga, šai tiesai ir jāizdara no valsts tiesībām izrietoši attiecīgi secinājumi, lai nodrošinātu, ka patērētājam nav jāizpilda šī sankcija?

c) Vai kredītsaistībām noteiktā sankcija 0,25 % dienā, t.i., 91,25 % gadā, ir uzskatāma par godīgu noteikumu, ņemot vērā, ka tā nav samērīga?

3) Trešais prejudiciālais jautājums

Vai, piemērojot ES tiesību aktus (Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvu 93/13/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvu 2008/48/EK par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK), tāds patērētāju aizsardzības regulējums saistībā ar patēriņa kredītlīgumiem, saskaņā ar kuru tad, ja līgumā netiek ievēroti noteikumi, kuru mērķis ir aizsargāt patērētājus patēriņa kredītu jomā, un tad, ja saskaņā ar šādu līgumu tiek iesniegts pieteikums par šķīrējtiesas nolēmuma izpildi, tiesa var atteikties turpināt izskatīt izpildes tiesvedību vai izskatīt to ar nosacījumu, ka ar šo tiesvedību saistītos izdevumus atlīdzina aizdevējs, un izskatīt to tiktāl, ciktāl runa ir par piešķirtā aizdevuma saistībām, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pieļaujams šāds šķīrējtiesas nolēmuma vērtējums un tiesai ir vajadzīgā informācija par lietā apspriestajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 12. februārī iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) — *Telefónica Móviles España S.A./Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)*

(Lieta C-85/10)

(2010/C 134/26)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Telefónica Móviles España S.A.*

Atbildētāja: *Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 10. aprīļa Direktīvas 97/13/EK⁽¹⁾ par kopējo vispārējo atļauju un individuālo licenču sistēmu telekomunikāciju pakalpojumu jomā (OV L 117, 15. punkts) 11. panta 2. punkts un it īpaši prasība nodrošināt ierobežoto resursu optimālu izmantošanu un veicināt jaunu pakalpojumu attīstību jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas nodala par šāda veida resursiem iekasēto samaksu (nodeva par publiskas radio frekvences rezervēšanu) no īpašā mērķa, kam to iepriekš bija skaidri paredzēts izmantot (pētniecības un apmācības telekomunikāciju jomā, kā arī sabiedrisko pakalpojumu pienākumu finansēšana), neparedzot kādu citu tās izmantošanas mērķi?

2) Vai iepriekš minētais 11. panta 2. punkts un it īpaši prasība nodrošināt ierobežoto resursu optimālu izmantošanu un veicināt jaunu pakalpojumu attīstību pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas bez acīmredzama pamatojuma ievērojami palielina nodokļa lielumu ciparu sistēmai DCS-1800, to nemainot tādām pirmās paaudzes analogajām sistēmām kā TACS sistēma?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

⁽¹⁾ OV L 117, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. februārī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Finanzamt Essen-NordOst/GFKL Financial Services AG

(Lieta C-93/10)

(2010/C 134/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Finanzamt Essen-NordOst

Atbildētāja: GFKL Financial Services AG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, interpretējot Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze⁽¹⁾, 2. panta 1. punktu un 4. pantu, nedrošu parādu pārdošanas (pirkšanas) gadījumā sakarā ar nesamaksātu parādu piedziņas un nesamaksas riska pārņemšanu parādu pircējs sniedz maksas pakalpojumu un veic saimniecisku darbību, ja pirkuma cena ir novērtēta,

— nevis pēc parādu nominālvērtības, vienojoties par atlaidi noteiktas likmes apmērā par nesamaksātu parādu piedziņas un nesamaksas riska pārņemšanu, bet gan

— pēc riska novērtējuma, ka attiecīgais parāds netiks samaksāts, un parāda piedziņai salīdzinājumā ar atlaidi par nesamaksas risku ir tikai pakārtota nozīme?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai, interpretējot Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. apakšpunktu,

a) tas, ka pircējs, iegādājoties nedrošus parādus, pārņem nesamaksas risku par pirkuma cenu, kas ir ievērojami mazāka par parādu nominālvērtību, ir atbrīvots no nodokļa tāpat kā citi nodrošinājumi vai galvojumi;

b) un, ja riska pārņemšana tiek atbrīvota no nodokļa, vai parāda piedziņa kā vienota darījuma daļa vai kā blakus darījums ir atbrīvota no nodokļa vai tiek aplikta ar nodokli kā pastāvīgs darījums?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un darījums nav atbrīvots no nodokļa, vai, interpretējot Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 11. panta A daļas [1. punkta] a) [apakš]punktu, maksa par ar nodokli apliekamo pakalpojumu ir nosakāma pēc pušu aplēstajām vai reālajām iekasēšanas izmaksām?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. februārī iesniedza Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission (Austrija) — Gentcho Pavlov un Gregor Famira/Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Lieta C-101/10)

(2010/C 134/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Gentcho Pavlov, Gregor Famira

Atbildētāja: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas nolīguma, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bulgārijas Republiku, no otras puses⁽¹⁾, 38. panta 1. punkts bija tieši piemērojams laika posmā no 2004. gada 2. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim procedūrā par Bulgārijas pilsoņa iekļaušanu advokāta kandidātu [Rechtsanwaltsanwärter] reģistrā?

Ja uz 1. jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši

2) Vai ar Eiropas nolīguma, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bulgārijas Republiku, no otras puses, 38. panta 1. punktu ir pretrunā *Österreichische Rechtsanwaltsordnung* [Austrijas Advokātūras noteikumu] 31. panta 1. un 5. punktu, saskaņā ar ko reģistrācijai cita starpā ir piemērojami nosacījumi par Austrijas vai citas — līdzvērtīgas — pilsonības pierādīšanu, piemērot pieteikumam, ko 2004. gada 2. janvārī iesniedzis pie kāda austriešu advokāta nodarbināts Bulgārijas pilsonis, par ietveršanu advokāta kandidātu reģistrā, kā arī leģitimitācijas apliecības izsniegšanai atbilstoši *österreichische Rechtsanwaltsordnung* 15. panta 3. punktam un pieteikuma noraidīšanai tikai pilsonības dēļ, neraugoties uz citu prasību izpildi un atļaujas veikt uzņēmējdarbību un darba atļaujas Austrijā esamību?

(¹) OV L 358, 31.12.1994., 3. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 24. februārī iesniedza High Court of Ireland — Patrick Kelly/National University of Ireland

(Lieta C-104/10)

(2010/C 134/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Patrick Kelly

Atbildētāja: National University of Ireland

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 97/80/EK (¹) 4. panta 1. punkts dod tiesības uz profesionālo izglītību kandidātam, kurš uzskata, ka viņam vai viņai tika liegta pieeja: profesionālai izglītībai, jo attiecībā uz viņu netika piemērots vienlīdzīgas attieksmes princips, informācijai attiecībā uz citu kandidātu uz attiecīgo studiju programmu atbilstošajām kvalifikācijām, un it īpaši

to kandidātu, kuriem netika liegta pieeja profesionālajai izglītībai, kā rezultātā kandidāts var “konstatēt tiesā vai citā kompetentā iestādē faktus, no kuriem var pieņemt, ka ir notikusi tieša vai netieša diskriminācija?”

2) Vai Padomes Direktīvas 76/207/EEK (²) 4. pants dod tiesības uz profesionālo izglītību kandidātam, kurš uzskata, ka viņam vai viņai tika liegta pieeja: profesionālai izglītībai, “pamatojoties uz vienādiem kritērijiem”, un viņš vai viņa tika diskriminēts “[dzimuma dēļ]” attiecībā uz pieeju: profesionālajai izglītībai un informācijai studiju programmas piedāvātāja rīcībā attiecībā uz citu kandidātu uz attiecīgo studiju programmu atbilstošajām kvalifikācijām, un it īpaši to kandidātu, kuriem netika liegta pieeja profesionālajai izglītībai?

3) Vai Padomes Direktīvas 2002/73/EK (³) 3. pants, kas aizliedz “tiešu vai netiešu diskrimināciju dzimuma dēļ” attiecībā uz profesionālās izglītības “pieejamību”, dod tiesības uz profesionālo izglītību kandidātam, kurš uzskata, ka ir ticis diskriminēts “dzimuma dēļ” attiecībā uz pieeju: profesionālajai izglītībai un informācijai studiju programmas piedāvātāja rīcībā attiecībā uz citu kandidātu uz attiecīgo studiju programmu atbilstošajām kvalifikācijām, un it īpaši to kandidātu, kuriem netika liegta pieeja profesionālajai izglītībai?

4) Vai pienākuma saskaņā ar LESD 267. panta 3. punktu raksturs atšķiras dalībvalstī ar paražu tiesību sistēmu (atšķirībā no kontinentālās tiesību sistēmas), un, ja atšķiras, tad kādā ziņā atšķiras?

5) Vai jebkādas tiesības uz informāciju saskaņā ar minētajām direktīvām var ietekmēt valsts vai Eiropas tiesību akti attiecībā uz konfidencialitāti?

(¹) Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/80/EK par pierādīšanas pienākumu diskriminācijas gadījumos, kas pamatojas uz dzimumu (OV L 14, 6. lpp.).

(²) Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem (OV L 39, 40. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 269, 15. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. februārī iesniedza Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) — Enel Maritsa Iztok 3/Valsts ieņēmumu aģentūras centrālās pārvaldes “Sūdzību un izpildes pārvaldības” direkcijas direktors

(Lieta C-107/10)

(2010/C 134/30)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Enel Maritsa Iztok 3

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu aģentūras centrālās pārvaldes “Sūdzību un izpildes pārvaldības” direkcijas direktors

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽¹⁾, 18. panta 4. punkta un Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾ 183. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pamata lietas apstākļos pieļauj, ka

1) pamatojoties uz likuma grozījumiem, lai apkarotu nodokļu nemaksāšanu, pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas termiņš tiek pagarināts līdz nodokļu revīzijas lēmuma pieņemšanas dienai, jo 45 dienu laikā pēc nodokļu deklarācijas iesniegšanas ir uzsākta nodokļu revīzija par attiecīgo personu, bet par šo laiku netiek maksāti procenti par atmaksājamo summu, un vienlaicīgi ir šādi apstākļi:

a) līdz šiem grozījumiem likumā noteiktais 45 dienu termiņš nodokļu atmaksāšanai bija beidzies un par

atmaksājamo summu sākās procentu maksājums neatkarīgi no nodokļu revīzijas uzsākšanas,

b) nodokļu revīzijā tika konstatēts, ka deklarētā atmaksājamā nodokļa summa bija pareiza,

c) nodokļu maksātāja vienīgā likumiskā iespēja samazināt šo termiņu ir iesniegt nodrošinājumu naudas līdzekļu, valsts obligāciju vai citu beznosacījuma un neatsaucamu bankas garantiju veidā par noteiktu periodu tādā apmērā, kāda ir atmaksājamā summa;

2) pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai tiek paredzēts 45 dienu termiņš, ko skaita no šī nodokļa deklarācijas iesniegšanas dienas, kā arī likumā tiek noteikta iespēja šo termiņu apturēt un attiecīgi arī pagarināt ar šajā termiņā pieņemtu rīkojumu par nodokļu revīzijas uzsākšanu, bet taksācijas periods šī nodokļa aprēķināšanai ir viens mēnesis;

3) pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšana tiek veikta ar nodokļu revīzijas lēmumu, kurā atmaksājama summa tiek piemērots ieskaits pret tajā pašā lēmumā noteiktajiem PVN parādiem un citiem nodokļu parādiem, kā arī valsts prasījumiem par dažādiem taksācijas periodiem un šo summu procentiem, kas ir piemēroti līdz nodokļu revīzijas lēmuma pieņemšanas dienai, ja nodokļu revīzijā ir konstatēts, ka deklarētā atmaksājamā summa ir pareiza, un vienlaicīgi ir šādi apstākļi:

a) nodokļu revīzijas procedūrā nav atļauta pagaidu nodrošinājuma iesniegšana attiecībā uz turpmākiem valsts prasījumiem, kas varētu tikt noteikti nodokļu revīzijas lēmuma pieņemšanas procedūrā,

b) valsts tiesību aktos ieskaits pret valsts prasījumiem netiek uzskatīts kā piespiedu piedziņas vai nodrošinājuma pasākums,

c) apstrīdēšanas termiņš, kā arī pamatsummu un procentu, kam piemērots ieskaits, brīvprātīgas samaksas termiņš nav beidzies, jo šīs summas tika noteiktas tajā pašā nodokļu revīzijas lēmumā, un daļa no tām tika apstrīdēta tiesā;

4) ja ir konstatēts, ka nodokļu deklarācijā norādītā atmaksājamā nodokļu summa ir pareiza, valsts nodokļu revīzijas lēmuma pieņemšanas dienā veic ieskaitu pret šajā lēmumā noteiktajiem nodokļu parādiem par iepriekšējiem periodiem līdz deklarācijas iesniegšanas dienai, kā arī pret šo parādu procentiem, nevis nodokļu deklarācijas dienā, bet likumā noteiktajā summas atmaksāšanas periodā pati valsts nemaksā procentus un no nodokļu deklarācijas iesniegšanas dienas līdz nodokļu revīzijas lēmuma pieņemšanas dienai iekasē procentus par nodokļiem, kuriem piemērots ieskaits.

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 26. februārī iesniedza Tribunale Ordinario di Venezia (Itālija) — Ivana Scattolon/Ministero dell'Università e della Ricerca

(Lieta C-108/10)

(2010/C 134/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Venezia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ivana Scattolon

Atbildētāja: Ministero dell'Università e della Ricerca

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīva 77/187 ⁽¹⁾ un/vai 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK ⁽²⁾ vai citi piemērojami Savienības tiesību akti ir interpretējami tādā nozīmē, ka tie ir piemērojami gadījumā, kad personālu, kas sniedz tīrīšanas un uzturēšanas papildpakalpojumus valsts izglītības iestādēs, no vietējām iestādēm (pašvaldības vai provinces) pārceļ uz darbu valsts iestādē, ja īpašumtiesību nodošanas rezultātā tika nodoti ne tikai tie pienākumi, kas tiek veikti saistībā ar attiecīgajām darbībām, un tiesiskās attiecības ar visu attiecīgo (uzkopšanas) personālu, bet arī ar privātuzņēmumiem noslēgtie publiskā iepirkuma līgumi par attiecīgo pakalpojumu sniegšanu?

2) Vai saskaņā ar Direktīvas 77/187 3. panta 1. punkta pirmo daļu (kas kopā ar Direktīvu 98/50/EK ⁽³⁾ ir iekļauta Direktīvā 2001/23/EK) darba tiesisko attiecību turpināšana ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka samaksa, kas ir jāmaksā īpašumtiesību saņēmējam ir saistīta ar darba stāžu, kuru attiecībā uz perso-

nālu, kuru tas pārņēma, ir jāņem vērā pilnā apmērā, tostarp to stāžu, kas tika iegūts strādājot pie personas, kura veica īpašumtiesību nodošanu?

3) Vai Direktīvas 77/187 3. pants un/vai Padomes 1998. gada 29. jūnija Direktīva 98/50/EK un 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka darbinieku tiesības, kas tiek nodotas īpašumtiesību saņēmējam, iekļauj arī priekšrocības, kuras darbinieks bija ieguvis strādājot pie personas, kas nodeva īpašumtiesības, piemēram, darba stāžu, ja no tā rodas finansiāla rakstura priekšrocības, saskaņā ar koplīgumiem, kuri ir saistoši īpašumtiesību saņēmējam?

4) Vai tādi spēkā esošie Savienības tiesību vispārējie principi kā tiesiskās drošības princips, tiesiskās palāvības aizsardzības princips, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips, efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips un tiesības uz lietas izskatīšanu neatkarīgā tiesā un vispārīgāk — tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, kas ir paredzēti Līguma par Eiropas Savienību (kā tas tika grozīts ar Lisabonas līguma 1. panta 8. punktu un uz kuru ir norādīta atsauce Līguma par Eiropas Savienību 46. pantā), 6. panta 2. punktā, lasot to kopā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 6. pantu, un 2000. gada 7. decembrī Nicā pasludinātās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, kā tā tika ieviesta ar Lisabonas līgumu, 46. un 47. pantu un 52. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka tie liedz Itālijas valstij pēc samērā ilga laika posma (5 gadi) pieņemt tādu īpašu interpretējošu tiesību normu, kas nav saderīga ar tā tiesību akta formulējumu, kuru tā interpretē, un ir pretēja pastāvīgajai un konsolidētajai Corte di Cassazione interpretācijai un kura turklāt ir būtiska, pieņemot nolēmumu strīdos, kuros pati Itālijas valsts ir lietas dalībniece?

⁽¹⁾ OV L 061, 26. lpp.

⁽²⁾ OV L 82, 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 201, 88. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. martā iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) — Zuckerfabrik Jülich AG/Hauptzollamt Aachen

(Lieta C-113/10)

(2010/C 134/32)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Zuckerfabrik Jülich AG*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Aachen*

Prejudiciālais jautājums

Vai ir spēkā Komisijas 2009. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ OV L 321, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. martā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Beļģija) — *Belpolis Benelux SA*/Beļģijas valsts

(Lieta C-114/10)

(2010/C 134/33)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Belpolis Benelux SA*

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Kopienas tiesībām, it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvību atbilstoši LESD 56. pantam, netiek pieļauts tāds regulējums kā tas, kas ir paredzēts 1970. gada 20. jūlija *Koninklijk Besluit* Nr. 20 1. un 1.a pantā, saskaņā ar kuru samazinātā pievienotās vērtības nodokļa likme (6 %) par būvniecības pakalpojumiem var tikt piemērota tikai tad, ja pakalpojumu sniedzējs *Wetboek van Inkomstenbelastingen* 1992 400. un 401. pantā paredzētajā kārtībā Beļģijā ir reģistrēts kā komersants?
- 2) Vai ar 1970. gada 20. jūlija *Koninklijk Besluit* Nr. 20 1. un 1.a pantā paredzēto regulējumu, saskaņā ar kuru samazinātā pievienotās vērtības nodokļa likme (6 %) par būvniecības

pakalpojumiem var tikt piemērota tikai tad, ja pakalpojumu sniedzējs *Wetboek van Inkomstenbelastingen* 1992 400. un 401. pantā paredzētajā kārtībā Beļģijā ir reģistrēts kā komersants, tiek pārkapts nodokļu neitralitātes princips un/vai Kopienas vispārīgais vienlīdzīgas attieksmes princips?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. martā iesniedza *Fővárosi Bíróság* (Ungārija) — likvidējamā *Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve*

(Lieta C-115/10)

(2010/C 134/34)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Bíróság (Ungārija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: likvidējamā *Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt.*

Atbildētājs: *Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai var nošķirt nosacījumus, kuriem pakļauts, no vienas puses, Kopienas atbalsts (no ELVGF) kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros un, no otras puses, papildu valsts atbalsts, jeb — citiem vārdiem sakot — vai papildu valsts atbalsta piešķiršanas nosacījumus var paredzēt ar citām tiesību normām, kas būtu stingrākas nekā normas, kas reglamentē ELVGF finansēto atbalstu?
- 2) Vai piemērojamību atbalsta saņēmējiem, kas noteikta Padomes 1992. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu konkrētām Kopienas atbalsta shēmām ⁽¹⁾, 1. panta 4. punktā un Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1259/1999, ar ko paredz kopīgus noteikumus tieša atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku ⁽²⁾, 10. panta a) punktā, var interpretēt tādējādi, ka saistībā ar atbalsta saņēmēju noteikšanu atbalsts ir pakļauts tikai diviem nosacījumiem, proti, ka a) runa ir par lauksaimniecības preču ražotāju grupu (vai individuālo lauksaimniecības preču ražotāju), b) kuras saimniecība atrodas Kopienas teritorijā?

- 3) Vai iepriekš minētās regulas var interpretēt tādējādi, ka lauksaimniecības preču ražotājam, kura saimniecība atrodas Kopienas teritorijā, bet kurš plāno izbeigt savu darbību nākotnē (pēc subsīdijas izlietošanas), nav tiesību saņemt atbalstu?
- 4) Kā ir jāinterpretē juridiskā statusa, kas noteikts ar valsts tiesību aktiem, jēdziens minēto divu regulu izpratnē?
- 5) Vai juridiskais statuss, kas noteikts ar valsts tiesību aktiem, ietver arī juridisko statusu, kas saistīts ar lauksaimniecības preču ražotāja (vai ražotāju grupas) iespējamās likvidēšanas veidu? Ungārijas tiesībās ir paredzēti atšķirīgi juridiskie statusi dažādām situācijām, kurās var notikt likvidēšana (izlīguma, bankrota un brīvprātīgas likvidācijas procedūras).
- 6) Vai ir iespējams paredzēt nošķirti — un pilnīgi neatkarīgi viens no otra — nosacījumi, ar kuriem izmanto, no vienas puses, vienoto platībmaksājumu (Kopienas shēmā) un, no otras puses, papildu valsts atbalstu? Kāda ir (vai var būt) saistība starp abu subsīdiju veidu principiem, režīmu un mērķiem?
- 7) Vai var izslēgt no papildu valsts atbalsta saņēmējiem grupu (vai individuālu ražotāju), kas tajā pašā laikā atbilst Kopienas vienotā platībmaksājuma shēmā paredzētajiem nosacījumiem?
- 8) Vai Regula Nr. 1259/1999 saskaņā ar tās 1. panta 4. punktā noteikto ir piemērojama arī papildu valsts atbalstam, ņemot vērā, ka tas, kas tiek finansēts no ELVGF tikai daļēji, pēc loģikas tiek finansēts ar papildu valsts atbalstu?
- 9) Vai lauksaimniecības preču ražotājam, kura saimniecība, kas darbojas faktiski un pilnīgi likumīgi, atrodas Kopienas teritorijā, ir tiesības uz papildu valsts atbalstu?
- 10) Vai gadījumā, ja valsts tiesības reglamentē komercsabiedrību likvidēšanas procedūras ar atsevišķu tiesisko regulējumu, tam ir nozīme saistībā ar Kopienas atbalstu (un ar to saistīto valsts atbalstu)?
- 11) Vai Kopienas un valsts tiesību normas, kas reglamentē kopējās lauksaimniecības politikas darbību, var interpretēt tādējādi, ka tām ir jāveido kompleksa juridiskā sistēma, kas ir interpretējama vienādā veidā un kas darbojas atbilstoši vienādiem principiem un nosacījumiem?

- 12) Vai piemērojamību, kas noteikta Regulas Nr. 3508/92 1. panta 4. punktā un Regulas Nr. 1259/1999 10. panta a) punktā, var interpretēt tādējādi, ka saistībā ar subsīdijām lauksaimniecības preču ražotāja nodomam izbeigt savas darbības nākotnē vai no tā izrietošajam juridiskajam statusam vispār nav nekādas nozīmes?

(¹) OV L 355, 1. lpp.

(²) OV L 160, 113. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. martā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH

(Lieta C-119/10)

(2010/C 134/35)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Frisdranken Industrie Winters BV

Atbildētāja: Red Bull GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai "pildīšana" iepakojumos, kuriem ir piestiprināts (3.1. punkta iv daļā minētais) apzīmējums, ir uzskatāma par šī apzīmējuma lietošanu komercdarbībā preču zīmju direktīvas (¹) 5. panta izpratnē arī tad, ja pildīšana ir pakalpojums trešajai personai tās uzdevumā un tā rezultātā notiek pakalpojuma saņēmēja preču atšķirības radīšana?
- b) Vai atbildi uz 1. jautājuma a) punktu ietekmē apstākļi, ka, iespējams, ir noticis preču zīmju direktīvas 5. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunkta pārkāpums?

- 2) Ja uz 1. jautājuma a) punktu atbilde ir apstiprinoša, vai saskaņā ar preču zīmju direktīvas 5. pantu apzīmējuma lietošanu Beniluksa teritorijā var aizliegt arī tad, ja preces, uz kurām ir apzīmējums, ir paredzētas vienīgi eksportam uz valstīm ārpus a) Beniluksa teritorijas vai b) Eiropas Savienības teritorijas un attiecīgajā teritorijā tās nenonāk sabiedrības uztveres lokā, izņemot uzņēmumu, kurā preces tiek iepildītas?
- 3) Ja uz 2. jautājumu (a) vai b) punktu atbilde ir apstiprinoša, kāds kritērijs ir izmantojams, pārbaudot, vai ir noticis preču zīmes pārkāpums: vai ir piemērojama (samērā informēta, uzmanīga un apdomīga (vidusmēra)) patērētāja Beniluksa teritorijā (jeb, attiecīgi Eiropas Savienības teritorijā) — kurš šajos apstākļos ir nosakāms fiktīvi vai abstrakti — uztvere, vai tomēr ir piemērojams cits kritērijs, piemēram, tās valsts, uz kuru preces tiek eksportētas, patērētāja uztvere?

(¹) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2010. gada 5. martā — Eiropas Komisija/
Eiropas Savienības Padome**

(Lieta C-121/10)

(2010/C 134/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik un K. Walkerová)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 22. decembra Lēmumu 2009/1017/ES par to, lai Ungārijas Republikas iestādes varētu sniegt valsts atbalstu lauksaimniecības zemes iegādei laikā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim (¹)

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi Komisijas lēmumu, kas izriet no 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē 196. punktā ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem un fakta, ka Ungārija tiem ir piekritusi bez ierunām, un ar kuru minētajai valstij tiek uzlikts pienākums vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim izbeigt divas pastāvošās atbalsta shēmas saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi. Būtībā Padome, pamatojoties uz ārkārtas apstākļiem, ir atļāvusi Ungārijai saglabāt šo shēmu līdz 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē spēkā esamības beigām, proti, līdz 2013. gada 31. decembrim. Apstākļus, kurus Padome izvirzījusi, lai pamatotu savu lēmumu, acīmredzami nevar uzskatīt par tādiem ārkārtas apstākļiem, saistībā ar kuriem varētu pamatot pieņemto lēmumu un neņemt vērā attiecīgo Komisijas lēmumu saistībā ar šīm shēmām.

Lai pamatotu savu prasību atcelt tiesību aktu, Komisija izvirza četrus pamatus:

- a) pirmkārt, Komisija uzskata, ka Padomei nebija tiesības celt prasību saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta trešo daļu, jo atbalsts, kuru Padome bija apstiprinājusi, bija pastāvošs atbalsts, kuru Ungārija, piekrītot Komisijas ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem, bija apņēmusies izbeigt līdz 2009. gada beigām;
- b) otrkārt, atļaujot atbalsta pasākumus līdz 2013. gadam, Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, mēģinot izvairīties no Komisijas konstatējuma, ka Ungārijai bija tiesības atstāt spēkā savus atbalsta pasākumus vēlākais līdz 2009. gada beigām;
- c) treškārt, apstrīdētais lēmums tika pieņemts pārkāpjot lojālas sadarbības principu, kas ir piemērojams dalībvalstīm, kā arī starp iestādēm. Ar savu lēmumu Padome ir atbrīvojusi Ungāriju no tās pienākuma sadarboties ar Komisiju saistībā ar vajadzīgajiem pasākumiem, kuriem šī dalībvalsts bija piekritusi attiecībā uz pastāvošo atbalstu saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi LESD 108. panta 1. punktā paredzētās sadarbības ietvaros;
- d) savā pēdējā pamatā Komisija apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā tiktāl, ciktāl tā ir atzinusi, ka pastāv ārkārtas apstākļi, kas pamato apstiprinātā pasākuma pieņemšanu.

(¹) OV L 348, 55. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 10. martā iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) — *FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA/Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais*

(Lieta C-126/10)

(2010/C 134/37)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA*

Atbildētājs: *Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais*

Persona, kas iestājusies lietā: *Ministério Público*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kāda ir 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/434/EEK ⁽¹⁾ 11. panta 1. punkta a) apakšpunkta jēga un piemērošanas joma un it īpaši kāds ir saturs jēdzienam “nopietni komerciāli mērķi [pamatoti komerciāli iemesli]” un jēdzienam “restrukturēšana vai darbības racionalizācija” attiecībā uz sabiedrībām, kas piedalās darbībās, kurām piemērojama Direktīva 90/434/EEK?
- 2) Vai jēdzienu “pamatoti komerciāli iemesli” var interpretēt tādējādi, ka šādi iemesli nepastāv konkrētas pie vienas grupas piederošu uzņēmumu apvienošanās gadījumā tikai tāpēc, ka pievienotās sabiedrības uzņēmējdarbība ir maza salīdzinājumā ar otru sabiedrību, bet ir skaidrs, ka apvienošanās dēļ varētu tikt samazinātas administratīvās un pārvaldes izmaksas un tādējādi apvienošanai varētu būt pozitīva ietekme uz grupas izdevumu struktūru, kas izrietētu no šīs struktūras daļas slēgšanas?

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 225, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. martā iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Valsts Padome) (Grieķija) — *Naftiliaki Etaireia Thasou AE/Ypourgos Emporikis Naftilias*

(Lieta C-128/10)

(2010/C 134/38)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias (Valsts Padome)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Naftiliaki Etaireia Thasou AE* (Tasas kuģošanas sabiedrība)

Atbildētājs: *Ypourgos Emporikis Naftilias* (Tirdzniecības flotes ministrs)

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Padomes 1992. gada 7. decembra Regulas (EEK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV L 364, 7. lpp.), 1., 2. un 4. pantu, interpretējot tos saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, ir atļauts pieņemt valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru kuģu īpašnieki var sniegt jūras kabotāžas pakalpojumus tikai pēc administratīvās atļaujas saņemšanas, ja: a) šī atļauju izsniegšanas sistēma ir izveidota, lai varētu kontrolēt, vai, ņemot vērā stāvokli konkrētajā ostā, kuģa īpašnieka pieteiktos reisus iespējams veikt, saglabājot kuģa drošību un kārtību ostā, kā arī lai pārbaudītu kuģa, saistībā ar kuru tiek lūgts izsniegt atļauju, spēju netraucēti piestāt konkrētajā ostā laikā, ko kuģa īpašnieks norādījis par vēlamu konkrētā reisa veikšanai, bet ja iepriekš ar tiesību normu nav noteikti kritēriji, uz kuru pamata valsts iestāde vērtē šos jautājumus, it īpaši, ja ir vairāki kuģu īpašnieki, kuri vēlas vienā laikā piestāt vienā un tajā pašā ostā; b) šī atļauju izsniegšanas sistēma vienlaikus ir līdzeklis, kā uzlikt valsts pasūtījuma nodrošināšanas pienākumu, kura būtība ir šāda: i) tas vienādi attiecas uz visiem līnijasatiksmes reisiem ar salām, ii) par atļaujas izsniegšanu atbildīgajai administratīvajai iestādei ir ļoti plaša diskrecionārā vara uzlikt valsts pasūtījuma nodrošināšanas pienākumu, bet iepriekš ar tiesību normu nav noteikti šīs diskrecionārās varas īstenošanas kritēriji un nav iepriekš noteikti iespējami uzliktamā valsts pasūtījuma nodrošināšanas pienākuma saturs?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. martā iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Valsts Padome) (Grieķija) — *Amaltheia I Naftiki Etaireia/Ypourgos Emporikis Naftilias*

(Lieta C-129/10)

(2010/C 134/39)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias (Valsts Padome)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Amaltheia I Naftiki Etaireia*

Atbildētājs: *Ypourgos Emporikis Naftilias* (Tirdzniecības flotes ministrs)

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Padomes 1992. gada 7. decembra Regulas (EEK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV L 364, 7. lpp.), 1. un 2. pantu, interpretējot tos saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, ir atļauts pieņemt valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru kuģu īpašnieki var sniegt jūras kabotāžas pakalpojumus tikai pēc tādas administratīvās atļaujas saņemšanas, kas tiek izsniegta atbilstoši atļauju izsniegšanas sistēmai, kas ir izveidota, lai tostarp varētu kontrolēt, vai, ņemot vērā stāvokli konkrētajā ostā, kuģa īpašnieka pieteiktos reisus iespējams veikt, saglabājot kuģa drošību un kārtību ostā, kā arī lai pārbaudītu kuģa, saistībā ar kuru tiek lūgts izsniegt atļauju, spēju netraucēti piestāt konkrētajā ostā laikā, ko kuģa īpašnieks norādījis par vēlamu konkrētā reisa veikšanai, bet ja iepriekš ar tiesību normu nav noteikti kritēriji, uz kuru pamata valsts iestāde vērtē šos jautājumus, it īpaši, ja ir vairāki kuģu īpašnieki, kuri vēlas vienā laikā piestāt vienā un tajā pašā ostā?

Prasība, kas celta 2010. gada 11. martā — Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-130/10)

(2010/C 134/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — E. Perillo, K. Bradley un A. Auersperger Matiĉ)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 22. decembra Regulu (ES) Nr. 1286/2009 ⁽¹⁾, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 881/2002 ⁽²⁾, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*;

— atstāt spēkā Padomes Regulas (ES) Nr. 1286/2009 sekas līdz brīdim, kad tā tiek aizstāta;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlaments uzskata, ka Padomes 2009. gada 22. decembra Regula (ES) Nr. 1286/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, nav spēkā šādu iemeslu dēļ:

— ņemot vērā tās mērķi un saturu, piemērotais juridiskais pamats regulai ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 75. pants;

— pakārtoti, neesot izpildīti nosacījumi Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. panta izmantošanai, jo likumīgi netika iesniegts neviens priekšlikums un Padome iepriekš nebija pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 2. nodaļu;

Gadījumā, ja Tiesa atceltu apstrīdēto regulu, Parlaments tomēr lūdz Tiesu izmantot savu rīcības brīvību saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu, lai atstātu spēkā apstrīdētās regulas sekas līdz brīdim, kad tā tiek aizstāta.

⁽¹⁾ OV L 346, 42. lpp.

⁽²⁾ OV L 139, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. martā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Leuven* (Beļģija) — 1. *Olivier Paul Louis Halley*, 2. *Julie Jacqueline Marthe Marie Halley* un 3. *Marie Joëlle Armel Halley*/Beļģijas valsts

(Lieta C-132/10)

(2010/C 134/41)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Olivier Paul Louis Halley
Julie Jacqueline Marthe Marie Halley
Marie Joëlle Armel Halley

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālais jautājums

Vai Mantojuma nodokļa likuma 137. panta 1. punkta 2. apakšpunkts, lasot to kopā ar Mantojuma nodokļa likuma 111. pantu, saskaņā ar ko gadījumā, ja sabiedrības faktiskā vadības atrašanās vieta ir Beļģijā, noilgums attiecībā uz mantojuma nodokli uz vārda akcijām ir divi gadi, kamēr tad, ja sabiedrības faktiskā vadības atrašanās vieta nav Beļģijā, šis noilgums ir desmit gadi, ir saderīgs ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 26., 49., 63. un 65. pantu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. martā iesniedza *Corte di Appello di Torino* (Itālija) — *SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso*

(Lieta C-135/10)

(2010/C 134/42)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte di Appello di Torino

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *SCF Consorzio Fonografici*

Atbildētājs: *Marco Del Corso*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1961. gada 21. oktobra Romas Konvencija par blakstiesībām, TRIPS līgums (Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību) un WIPO (Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas) līgums par izpildījumu un fonogrammām (WPPT) ir tūlītēji piemērojami Kopienas tiesību sistēmā?
- 2) Vai šie starptautisko tiesību dokumenti arī ir tūlītēji saistoši attiecībās starp indivīdiem?
- 3) Vai iepriekš minētajos starptautisko tiesību dokumentos ietvertο jēdzienu "izziņošana sabiedrībai" nozīme sakrīt ar Direktīvā 92/100/EK ⁽¹⁾ un Direktīvā 2001/29/EK ⁽²⁾ ietvertο šo jēdzienu nozīmi? Noraidošas atbildes gadījumā — kurš no šiem dokumentiem ir prioritārs?
- 4) Vai skaņu ierakstu pārraidīšana klientiem, kuri to lieto neatkarīgi no viņu gribas, bez maksas zobārsta kabinetā, pašnodarbinātai personai veicot savu uzņēmējdarbību, ir uzskatāma par "izziņošanu sabiedrībai" vai "publiskošanu" Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē?
- 5) Vai šāda pārraidīšanas darbība dod tiesības skaņu ierakstu producentam saņemt atlīdzību?

⁽¹⁾ OV L 346, 61. lpp.

⁽²⁾ OV L 167, 10. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. martā iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden — Prism Investments BV/J.A. van der Meer, Arilco Holland B.V.* maksātnespējas procesa administrators

(Lieta C-139/10)

(2010/C 134/43)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Prism Investments BV*

Atbildētājs: *J.A. van der Meer, Arilco Holland B.V.* maksātnespējas procesa administrators

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Regulas Nr. 44/2001⁽¹⁾ 45. punktu netiek pieļauts, ka Tiesa, kas izskata pārsūdzību atbilstoši šīs regulas 43. vai 44. pantam, izpildāmības deklarāciju atsaka vai atceļ tāda cita iemesla dēļ nekā viens no tiem, kas ir minēti šīs regulas 34. un 35. pantā, kurš ir izvirzīts pret par izpildāmu atzīta nolēmuma izpildi un kurš ir radies pēc šī nolēmuma pieņemšanas, kā, piemēram, iemesls, ka nolēmums ir ticis izpildīts?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerc-lietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 23. februāra rīkojums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Latex srl/Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze*

(Lieta C-316/08)⁽¹⁾

(2010/C 134/44)

Tiesvedības valoda — itāļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 260, 11.10.2008.

Tiesas 2010. gada 23. februāra rīkojums (*Tribunale Amministrativo per la Sardegna* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Telecom Italia SpA/Regione autonoma della Sardegna, piedaloties Space SpA un Passamonti Srl u.c.*

(Lieta C-290/09)⁽¹⁾

(2010/C 134/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 233, 26.09.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 10. februāra rīkojums — *Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Schwarzbräu GmbH*

(Apvienotās lietas C-364/09 P un C-365/09 P)⁽¹⁾

(2010/C 134/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 267, 07.11.2009.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums —
Evropaīki Dynamiki/Komisija

(Lieta T-50/05) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas konkursa procedūra — Informātikas pakalpojumu sniegšana saistībā ar telemātikas sistēmām ar akcīzes nodokli apliekamo preču aprites kontrolei — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pretendentu konsorcijs — Pieņemamība — Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem un pārskatāmības principi — Piešķiršanas kritēriji — Labas pārvaldības princips un princips ievērot pienācīgu rūpību — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2010/C 134/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis — N. Korogiannakis, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji L. Parpala un K. Kańska, vēlāk L. Parpala un E. Manhaeve, visbeidzot L. Parpala, E. Manhaeve un M. Wilderspin)

Priekšmets

Lūgums atcelt Eiropas Kopienas Komisijas 2004. gada 18. novembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītājas un citas sabiedrības izveidota konsorcijs piedāvājums, kas tika iesniegts saistībā ar konkursu par informātikas pakalpojumu sniegšanu saistībā ar tādu telemātikas sistēmu specifikāciju, izstrādi, uzturēšanu un atbalstu, ar kurām kontrolē ar akcīzes nodokli apliekamo preču apriti Eiropas Savienībā saskaņā ar akcīzes nodokļa apturēšanas kārtību, un tiesības noslēgt publiskā iepirkuma līgumu piešķirtas citam pretendentam

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2005.

Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums —
Gollnisch/Parlaments

(Lieta T-42/06) ⁽¹⁾

(Privilēģijas un imunitāte — Eiropas Parlamenta loceklis — Lēmums neizstāvēt privilēģijas un imunitāti — Prasība atcelt tiesību aktu — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Parlamentam pārmesta rīcība — Pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, kas privātpersonām piešķir tiesības — Cēloņsakarība)

(2010/C 134/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bruno Gollnisch (Limonest, Francija) (pārstāvji — W. de Saint Just un G. Dubois, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Krück, C. Kararmarcos un A. Padowska, pēc tam H. Krück, D. Moore un A. Padowska)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. decembra lēmumu neizstāvēt Bruno Gollnisch imunitāti un privilēģijas un, otrkārt, prasība par kaitējuma, ko prasītājs ir cietis šī lēmuma pieņemšanas dēļ, atlīdzību.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību par prasību par lēmuma atcelšanu;
- 2) noraidīt prasību par kaitējuma atlīdzību;
- 3) Eiropas Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī divas trešdaļas no Bruno Gollnisch tiesāšanās izdevumiem, tostarp tiem, kuri saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;

4) Bruno Gollnisch sedz vienu trešdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem, tostarp tiem, kuri saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 86, 08.04.2006.

Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums — Bianchi/EIF

(Lieta T-338/07 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums par atteikumu pagarināt līgumu — PDNK 47. panta b) punkts)

(2010/C 134/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Irène Bianchi (Turīna, Itālija) (pārstāvis — M.-A. Lucas, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Izglītības fonds (EIF) (Turīna, Itālija) (pārstāvji — M. Dunbar, pārstāvis, kam palīdz G. Vandersanden, vēlāk L. Levi, advokāti)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, ar kuru lūdz atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 28. jūnija spriedumu lietā F-38/06 Bianchi/EIF (Krājumā vēl nav publicēts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Irène Bianchi sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Izglītības fonda (EIF) tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

(¹) OV C 269, 10.11.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums — Mirto Corporación Empresarial/ITSB — Maglificio Barbara (“Mirtillino”)

(Lieta T-427/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Mirtillino” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “MIRTO” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 134/50)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mirto Corporación Empresarial, SL (Madride, Spānija) (pārstāvis — E. Armijo Chávarri, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — Ó. Mondéjar Ortuño)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Maglificio Barbara Srl (Busto Arsizio, Itālija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 29. augusta lēmumu lietā R 875/2006-2 par iebildumu procesu starp Creaciones Mirto SA un Maglificio Barbara Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Mirto Corporación Empresarial, SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 22, 26.01.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 25. marta spriedums — Nestlé/ITSB — Master Beverage Industries (“Golden Eagle” un “Golden Eagle Deluxe”)

(Apvienotās lietas no T-5/08 līdz T-7/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafisku preču zīmju “Golden Eagle” un “Golden Eagle Deluxe” reģistrācijas pieteikums — Agrākas grafiskas starptautiskas un valsts preču zīmes, kas attēlo krūzi un kafijas pupiņas — Relatīvs atteikuma pamatojums — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 134/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Šveice) (pārstāvis — A. von Mühlendahl, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — R. Pethke)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapūra, Singapūra) (pārstāvji — N. Clarembeaux, D. Vervaeet un P. Maeyaert, avocats)

Priekšmets

Prasība par trim ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 1. oktobra lēmumiem lietās R 563/2006-2, R 568/2006-2 un R 1312/2006-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Société des produits Nestlé SA un Master Beverage Industries Pte Ltd

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2007. gada 1. oktobra lēmumus lietās R 563/2006-2, R 568/2006-2 un R 1312/2006-2;
- 2) pārējā daļā prasības noraidīt;
- 3) ITSB un Master Beverage Industries Pte Ltd sedz paši savus, kā arī atlīdzina Société des produits Nestlé SA tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 64, 8.3.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums — Znine/ITSB — Pacific Sunwear of California (“nollie”)

(Lieta T-363/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “nollie” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiskas vārdiskas preču zīmes “NOLI” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Preču līdzības neesamība — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts (tagad — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts))

(2010/C 134/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Znine Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — S. Palmer, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 16. jūnija lēmumu lietā R 1590/2007-2 par iebildumu procesu starp Znine Ltd un Pacific Sunwear of California, Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Znine Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tos, kas radušies Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB).

⁽¹⁾ OV C 272, 25.10.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums —
2nine/ITSB — *Pacific Sunwear of California* (“nollie”)

(Lieta T-364/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “nollie” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un starptautiskas vārdiskas preču zīmes “NOLI” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Preču līdzības neesamība — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts (tagad — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts))

(2010/C 134/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 2nine Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — S. Palmer, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Pacific Sunwear of California, Inc.* (Anaheim, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 16. jūnija lēmumu lietā R 1591/2007-2 par iebildumu procesu starp 2nine Ltd un *Pacific Sunwear of California, Inc.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) 2nine Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tos, kas radušies Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB).

⁽¹⁾ OV C 272, 25.10.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums —
Inter-Nett 2000/ITSB — *Unión de Agricultores*
 (“HUNAGRO”)

(Lieta T-423/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “HUNAGRO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “UNIAGRO” — Daļējs reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 12. panta a) un b) punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 12. panta a) un b) punkts))

(2010/C 134/54)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) (Mór, Ungārija) (pārstāvis — E. Petruska, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — sākotnēji P. Sipos, vēlāk — P. Sipos un O. Montalto)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Unión de Agricultores, SA* (El Ejido, Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 22. jūlija lēmumu (lieta R 71/2008–2) par iebildumu procesu starp *Unión de Agricultores, SA* un Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 06.12.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 26. marta spriedums —
Proges/Komisija

(Lieta T-577/08) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Teritoriju izmantošanas modeļu izstrādes programma — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Interese celt prasību — Pieņemamība — Piešķiršanas kritēriji)

(2010/C 134/55)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Proges — Progetti di sviluppo Srl (Roma, Itālija) (pārstāvis — M. Falcetta, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Bambara un E. Manhaeve, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, avocat)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 29. oktobra lēmumu noraidīt piedāvājumu, kuru prasītāja iesniegusi atbilstoši konkursa procedūrai, kas attiecas uz teritoriju izmantošanas modeļu izstrādes programmas īstenošanu, kā arī prasība atļūdzināt prasītājai nodarīto kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Proges — Progetti di sviluppo Srl sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 44, 21.02.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta spriedums —
Eliza/ITSB — Went Computing Consultancy Group (“eliza”)

(lieta T-130/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumi — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdu “eliza”, reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ELISE” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Sajaukšanas iespēja — Reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2010/C 134/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eliza Corporation (Beverly, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — R. Köbbing, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Went Computing Consultancy Group BV (Utrehta, Nīderlande) (pārstāvis — A. Meijboom, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 28. jūlija lēmumu lietā R 1244/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Went Computing Consultancy Group BV un Eliza Corp.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Eliza Corporation sedz savus, kā arī atlūdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Went Computing Consultancy Group BV tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta rīkojums —
MarketTools/ITSB — Optimus-Telecomunicações
("ZOOMERANG")

(Lieta T-105/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu noraidīšana
— Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2010/C 134/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MarketTools, Inc. (Sanfrancisko, Amerikas Savienotās
Valstis) (pārstāvji — W. von der Osten-Sacken, A. González Hähn-
lein, O. Günzel un A. Wenninger, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes,
paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji S. Laitinen, vēlāk —
G. Schneider un D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestāju-
sies lietā Vispārējā tiesā: Optimus-Telecomunicações, SA (Maia,
Portugāle) (pārstāvji — T. Colaço Dias un J. Conceição Pimenta,
avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 25.
janvāra lēmumu lietā R 253/2006-2 attiecībā uz iebildumu
procesu starp Optimus-Telecomunicações, SA un MarketTools, Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atbildētāja tiesāšanās izde-
vumus;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 129, 09.06.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums —
Eriksen/Komisija

(Lieta T-516/08) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kodolkatastrofas Tulē
(Grenlande) ietekme uz sabiedrības veselību — Direktīva
96/29/Euratom — Pret dalībvalsti vērstu pasākumu nenoteik-
šana no Komisijas puses — Acīmredzami juridiski nepama-
tota prasība)

(2010/C 134/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Dānija) (pārstāvis — I.
Anderson, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. White un M. Patakia)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību nolūkā saņemt atlīdzību par
kaitējumu, kas esot ciests tādēļ, ka Komisija neesot noteikusi
nepieciešamos pasākumus, lai uzliktu Dānijas Karalistei pienā-
kumu pieņemt normatīvus un administratīvus aktus, kas tai
ļautu izpildīt Padomes 1996. gada 13. maija Direktīvas
96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba
ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā
starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 1. lpp.), prasības
un piemērot šos noteikumus attiecībā uz Tulas (Grenlande)
kodolkatastrofā iesaistītajiem darbiniekiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Heinz Helmuth Eriksen atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 44, 21.02.2009.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums —
Lind/Komisija**(Lieta T-5/09) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kodolkatastrofas Tulē (Grenlande) ietekme uz sabiedrības veselību — Direktīva 96/29/Euratom — Pret dalībvalsti vērstu pasākumu nenoteikšana no Komisijas puses — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2010/C 134/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Brigit Lind (Greve, Dānija) (pārstāvis — I. Anderson, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. White un M. Patakia)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību nolūkā saņemt atlīdzību par kaitējumu, kas esot ciests tādēļ, ka Komisija neesot noteikusi nepieciešamos pasākumus, lai uzliktu Dānijas Karalistei pienākumu pieņemt normatīvus un administratīvus aktus, kas tai ļautu izpildīt Padomes 1996. gada 13. maija Direktīvas 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 1. lpp.), prasības un piemērot šos noteikumus attiecībā uz Tulas (Grenlande) kodolkatastrofā iesaistītajiem darbiniekiem

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Brigit Lind atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 69, 21.03.2009.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums —
Hansen/Komisija**(Lieta T-6/09) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kodolkatastrofas Tulē (Grenlande) ietekme uz sabiedrības veselību — Direktīva 96/29/Euratom — Pret dalībvalsti vērstu pasākumu nenoteikšana no Komisijas puses — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2010/C 134/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bent Hansen (Aarslev, Dānija) (pārstāvis — I. Anderson, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. White un M. Patakia)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību nolūkā saņemt atlīdzību par kaitējumu, kas esot ciests tādēļ, ka Komisija neesot noteikusi nepieciešamos pasākumus, lai uzliktu Dānijas Karalistei pienākumu pieņemt normatīvus un administratīvus aktus, kas tai ļautu izpildīt Padomes 1996. gada 13. maija Direktīvas 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 1. lpp.), prasības un piemērot šos noteikumus attiecībā uz Tulas (Grenlande) kodolkatastrofā iesaistītajiem darbiniekiem

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Bent Hansen atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 69, 21.03.2009.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 8. marta rīkojums —
Maxcom/ITSB — Maxdata Computer (“maxcom”)**

(Lieta T-155/09) ⁽¹⁾

*(Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebildumu atsaukšana
— Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)*

(2010/C 134/61)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maxcom sp. z o.o. (Tychy, Polija) (pārstāvis — P. Kral, avokat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — D. Schimanek-Walicka)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Maxdata Computer GmbH & Co. KG (Marl, Vācija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2009. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 1019/2008-2 par iebildumu procesu starp Maxdata Computer GmbH & Co. KG un Maxcom sp. z o.o.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Maxcom sp. z o.o. sedz savus, kā arī atlīdzina ITSB tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. marta rīkojums — SNF/ECHA

(Lieta T-1/10 R)

(Pagaidu noregulējums — REACH — Akrilamīda noteikšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)

(2010/C 134/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Francija) (pārstāvji — K. Van Maldegem, R. Cana, advokāti, un P. Sellar, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji — M. Heikkilä un W. Broere)

Priekšmets

Pieteikums par lēmuma par akrilamīda noteikšanu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, kuru Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) pieņēma 2009. gada 7. decembrī, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.), 59. pantu, piemērošanas apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. marta rīkojums — *Sviluppo Globale*/Komisija

(Lieta T-6/10 R)

(Pagaidu noregulējums — Publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Piedāvājuma noraidīšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Iespējas zaudējums — Būtiska un neatgriezeniska kaitējuma neesamība — Steidzamības neesamība)

(2010/C 134/63)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Sviluppo Globale GEIE* (Roma, Itālija) (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone un A. Neri, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Costa de Oliveira, F. Erlbacher un P. Manzini)

Priekšmets

Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu saistībā ar uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūru *EuropAid/127843/D/SER/KOS*, kas attiecas uz atbalsta pakalpojumu sniegšanu Kosovas muitas un nodokļu iestādēm

Rezolutīvā daļa:

1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 26. marta rīkojums — *Alisei*/Komisija

(Lieta T-16/10 R)

(Pagaidu noregulējums — Programma, ar kuru izveido "pārtikas mehānismu", kas domāts jaunattīstības valstīm — Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus par subsīdiju piešķiršanu — Atteikšanās piešķirt subsīdijas — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Intereses celt prasību neesamība — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)

(2010/C 134/64)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alisei* (Roma, Itālija) (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone un A. Neri, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Prete un P. van Nuffel)

Priekšmets

Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu attiecībā uz pieteikumu izvēli saistībā ar subsīdiju piešķiršanu programmas "Mehānisms ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs" (*EuropeAid/128608/C/ACT/Multi*) ietvaros

Rezolutīvā daļa:

1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — *Vācija*/Komisija

(Lieta T-104/10)

(2010/C 134/65)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller un C. von Donat, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 18. decembra Lēmumu C(2009) 10561 par Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta, kas piešķirts ar Komisijas 1995. gada 27. novembra Lēmumu C(95) 2529 un vēlāk — 1999. gada 15. novembra Lēmumu C(1999) 3557 darbības programmai *Resider II Saarland* (1994.–1999. gads) Vācijas Federatīvajā Republikā, samazināšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija samazināja kopējo finanšu atbalstu, kas no ERAF tika piešķirts Kopienas iniciatīvai *RESIDER II SAARLAND* (1994.–1999. gads) Vācijas Federatīvajā Republikā.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza piecus pamatus.

Kā pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka nav juridiska pamata finanšu korekciju konsolidācijai un ekstrapolācijai atbalstītajā periodā 1994.–1999. gadā.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts Padomes Regulas (EEK) Nr. 4253/88 ⁽¹⁾ 24. panta 2. punkts, jo netika izpildīti samazināšanas nosacījumi. Šajā sakarā tā it īpaši apgalvo, ka Komisija nesaprata jēdzienu "nelikumība". Turklāt Komisija neesot konstatējusi, ka ar struktūrfondu vadību saistītās valsts iestādes būtu pārkāpušas Regulas Nr. 4253/88 23. pantā paredzētos pienākumus. Sistemātiskas nelikumības konstatēšanai trūkstot vajadzīgās vadības un kontroles sistēmu skaidras noteikšanas. Turklāt pieņēmums, ka pastāv sistemātisks pārkāpums vadības un kontroles jomā, pēc prasītājas domām, ir balstīts uz kļūdainu fakta konstatāciju. Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka esot kļūdaini konstatēti un izvērtēti būtiski lietas fakti.

Prasītāja trešajā pamatā pakārtoti apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā paredzētais samazinājums ir nesamērīgs. Šajā sakarā tā norāda, ka Komisija nav izmantojusi savu rīcības brīvību, kas paredzēta Regulas Nr. 4253/88 24. panta 2. punktā. Turklāt izmantotās vienotās likmes korekcijas pārsniedzot (iespējamo) Kopienas budžeta zaudējumu risku. Pēc prasītājas domām,

piemērotās korekcijas likmes turklāt tika saskaitītas, nepārbaudot, vai atsevišķā gadījuma iznākumā ir ievērots samērīguma princips. Prasītāja arī uzskata, ka ekstrapolācija uz kļūdu pamata nav samērīga, jo konkrētās kļūdas nevar tikt piemērotas nevienādu piemēru kopumam.

Kā ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots. Šajā ziņā tā apgalvo, ka no apstrīdētā lēmuma nevar izsecināt vienotās likmes samazinājuma apmēra aprēķināšanas veidu un pamatojumu. Turklāt nevarot atzīt, ka Komisija būtu ņēmusi vērā Vācijas iestāžu apsvērumus. Vēl Komisija neesot izdarījusi secinājumus no problēmām, kas tika konstatētas ārējā auditora veiktā projekta pārbaudē, attiecībā uz konstatējumu nopietnību.

Visbeidzot, kā piekto pamatu prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi partnerības principu, jo tā šobrīd atsaucas tikai uz "Izstrādes dokumentiem par izdevumu pamatotību", kas tika izstrādāti tikai atbalstītajā periodā. Turklāt Komisija apstrīdēto lēmumu esot pamatojusi ar sistemātiskām nepilnībām vadības un kontroles sistēmā, lai arī atbalstītajā periodā tā bija apstiprinājusi, ka vadības un kontroles sistēma bija darbotiespējīga.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz to, kā saskaņot dažādu struktūrfondu darbību, kā arī šo struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību (OV L 374, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Procter & Gamble Manufacturing Cologne/ITSB — Natura Cosméticos ("NATURAVIVA")

(Lieta T-107/10)

(2010/C 134/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis — K. Sandberg, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Natura Cosméticos, SA (Itapeçerica da Serra, Brazīlija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 23. novembra lēmumu lietā R 1558/2008-2;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un

— piespriest otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt izdevumus saistībā ar procesu ITSB Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "NATURA-VIVA" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5. un 44. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas preču zīmes "VIVA" reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē; Kopienas preču zīmes "VIVA" reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepareizi konstatēja, ka starp attiecīgajām preču zīmēm nepastāv sajakas iespēja

Prasība, kas celta 2010. gada 5. martā — Luksemburgas Lielhercogiste/Eiropas Komisija

(Lieta T-109/10)

(2010/C 134/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji — C. Schiltz, pārstāvis, un, P. Kinsch, avokat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Luksemburgas Lielhercogisti;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Luksemburgas Lielhercogisti, lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembrī pieņemto Lēmumu C(2009) 10712 samazināt Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalstu, kas piešķirts Kopienas iniciatīvas programmai *Interreg II/C* "Reinas Mēzas applūšana" Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Francijas Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē saskaņā ar Komisijas 1997. gada 18. decembra Lēmumu C(97) 3742 (*FEDER* Nr.970010008).

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda divus pamatus.

Pirmajā pamatā prasītāja norāda, ka gadījumā, ja tiek apmierinātas Nīderlandes un Vācijas iestāžu iesniegtās prasības par lēmuma atcelšanu, tā rezultātā labums ir jāgūst arī Luksemburgas Lielhercogistei. Ja tiek nolemts, ka, iespējams, sistemātiskās kļūdas vai trūkumi, kurus, kā uzskata Komisijas audits, tas ir atklājis attiecīgās programmas darbībā Nīderlandē un Vācijā, patiesībā nepastāv, kļūtu nederīgs pats lēmuma argumentācijas pamatojums un līdz ar to Luksemburgā īstenotajiem projektiem piemērotās lineārās finansiālās korekcijas.

Otrs prasības pamats izriet no tādu finansiālo korekciju attiecināšanas uz Luksemburgas Lielhercogisti, kas ir pamatoti vienīgi attiecībā uz citām dalībvalstīm, prettiesiskuma. Programmas darbībā Luksemburgas Lielhercogistē netika konstatētas nekādas anomālijas. Fakts, ka Luksemburga piekrita piedalīties projektā kopīgi ar Vāciju, Beļģiju, Franciju un Nīderlandi, nepamatojot negatīvo seku rašanos, kas izriet no tās projektu finansiālajām korekcijām, kļūdām vai trūkumiem, kuri esot atklāti, veicot Nīderlandes vai Vācijas projektu auditu, un kurus gandrīz pilnībā veido iespējama noteikumu par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru neievērošana. Tomēr, neraugoties uz faktu, ka runa ir par piecu dalībvalstu kopīgu dalību vienā un tajā pašā programmā, par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām esot atbildīgas tikai attiecīgo dalībvalstu iestādes.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — *Insula*/Komisija

(Lieta T-110/10)

(2010/C 134/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula)* (Parīze, Francija) (pārstāvji — J.-D. Simonet un P. Marsal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atzīt, ka Komisijas lūgums atmaksāt EUR 84 120 nav pamatots, un līdz ar to piespriest Komisijai izdot parādzīmi EUR 84 120 apmērā;
- atzīt, ka prasība ir saistīta ar lietu T-366/09, un apvienot tās rakstveida un mutvārdu procesa vajadzībām;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību, kas pamatota ar šķērējklauzulu, prasītāja lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka 2010. gada 28. janvāra parādzīme, ar kuru Komisijas pēc OLAF revīzijas ziņojuma lūdza atgūt prasītājai izmaksātos avansa maksājumus, nav saderīga ar noteikumiem, kas iekļauti *EL HIERRO* (NNE5/2001/950) līgumā, kurš noslēgts specifiskas programmas ietvaros pētniecības un tehnoloģiskās attīstības un demonstrācijas darbībām Enerģijas, Vides un Attīstības jomā.

Prasītāja izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu tā apstrīd Komisijas pēc 2005. gadā veiktās revīzijas pieteikto prasījumu iekasējamību.

Ar otro pamatu tā apgalvo, ka Komisija, izdodot jaunu parādzīmi, esot pārkāpusi savas līgumiskās saistības, kuras tai sešus gadus pēc pēdējā maksājuma, kas izmaksāts *Insula*, un bez paziņojuma no savas puses līgumā paredzētajā termiņā vairs neļaujot prasīt papildu apliecinājošus dokumentus.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — *Vācija*/Komisija

(Lieta T-114/10)

(2010/C 134/69)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller, C. Blaschke un U. Karpenstein, *Rechtsanwalt*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10712 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta samazināšanu, kas Kopienų iniciatīvas *IC Interreg II/C* ietvaros tika piešķirts preventīvās aizsardzības pret Reinas-Maas plūdiem programmai Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē atbilstoši Komisijas 1997. gada 18. decembra Lēmumam C(97) 3742 (ERAF Nr. 970010008);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija ir samazinājusi ERAF finanšu atbalstu laikposmā no 1994. gada 1. janvāra līdz 1999. gada 31. decembrim preventīvās aizsardzības pret Reinas-Maas plūdiem programmai Kopienų iniciatīvas IC Interreg II/C ietvaros Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs prasības pamatus.

Kā pirmo prasības pamatu prasītāja norāda, ka neesot pastāvējuši Regulas (EEK) Nr. 4253/88 (¹) 24. panta 2. punkta nosacījumi finanšu korekcijas veikšanai. Pēc prasītājas uzskata šīs tiesību norma nesniedz Komisijai tiesības izdarīt finanšu korekcijas saistībā ar vadības kļūdām vai iespējami neatbilstošām vadības un kontroles sistēmām. Turpinājumā tiek norādīts, ka pat tad, ja Regulas Nr. 4253/88 24. pants attiektos uz vadības kļūdām vai neatbilstošām vadības un kontroles sistēmām, finanšu korekcija nevarētu tikt izdarīta. Pirmkārt, "nelikumības", kuras Komisija šeit apgalvo, var pamatot finanšu korektūras tikai tad, ja tās nelabvēlīgi ietekmē vai varētu ietekmēt Savienības budžetu. Tas pēc prasītājas domām nav noticis Komisijas apstrīdēto pasākumu gadījumā. Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka daudzu apstrīdēto projektu gadījumā arī faktiski nav noticis Kopienų tiesību pārkāpums.

Kā otrais prasības pamats tiek norādīts, ka saskaņā ar Regulu Nr. 4253/88 Komisija neesot bijusi tiesīga izdarīt kopējas un ekstrapolētas finanšu korekcijas. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka šīs regulas 24. panta teksts ir skaidri attiecas uz konkrētiem gadījumiem un skaitliski nosakāmām summām.

Trešā prasības pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts samērīguma princips un ka nedrīkst veikt pārrobežu ekstrapolāciju, saskaņā ar kuru dalībvalstij obligāti būtu jāatbild par citas dalībvalsts kļūdām.

(¹) Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz dažādu struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — Vācija/Komisija

(Lieta T-116/10)

(2010/C 134/70)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller un U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10675 par Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta, kas sākotnēji tika piešķirts ar Komisijas 1997. gada 7. maija Lēmumu C(97) 1120 mērķa Nr. 2 darbības programmai (1997.–1999. gads) Ziemeļreinas-Vestfālenas federālajai zemei Vācijas Federatīvajā Republikā, samazināšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija samazināja kopējo finanšu atbalstu, kas no ERAF tika piešķirts mērķa Nr. 2 darbības programmai (1997.–1999. gads) Ziemeļreinas-Vestfālenas federālajai zemei Vācijas Federatīvajā Republikā.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza četrus pamatus.

Kā pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini konstatējusi faktus. Pēc prasītājas domām, Komisija ir ņēmusi vērā nepareizas summas, aprēķinot kļūdu kvotu, ko tā ir ņēmusi par pamatu.

Otrā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka nav izpildīti Padomes Regulas (EEK) Nr. 4253/88 (¹) 24. panta 2. punktā paredzētie finanšu korekcijas nosacījumi. Pēc prasītājas domām, šī tiesību norma nepiešķir Komisijai tiesības veikt finanšu korekcijas attiecībā uz vadības kļūdām vai it kā nepieņemamu vadības un kontroles sistēmu. Turklāt tā apgalvo, ka finanšu korekcija Komisijas aprēķinātā apmērā nav pieļaujama arī citu iemeslu dēļ. Pirmkārt, "nelikumības", kā šajā gadījumā apgalvo Komisija, var pamatot finanšu korekcijas tikai tad, ja tām ir vai ir bijusi negatīva ietekme uz Savienības budžetu. Pēc prasītājas domām, tā tas nebija Komisijas pārmestās rīcības gadījumā. Otrkārt,

prasītāja apgalvo, ka virknē strīdīgo projektu arī pēc būtības netika pārkāptas Kopienas tiesības.

Ka trešo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisijai nebija tiesību veikt finanšu korekcijas konsolidāciju un ekstrapolāciju saskaņā ar Regulu Nr. 4253/88. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka šīs regulas 24. panta skaidrais formulējums attiecas uz konkrētiem gadījumiem un aprēķināmām summām.

Pēdējā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka pat tad, ja pieņemtu, ka finanšu korekcijas konsolidācija un ekstrapolācija ir atļauta, šajā gadījumā tās ir prettiesiskas. Šajā sakarā tā norāda, ka Komisija nav pierādījusi pārmestās rīcības "sistēmai raksturīgo būtību" un ka vienotās likmes finanšu korekcija neatbilst samērīguma principam.

(¹) Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz to, kā saskaņot dažādu struktūrfondu darbību, kā arī šo struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību (OV L 374, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — *ClientEarth* u.c./Komisija

(Lieta T-120/10)

(2010/C 134/71)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *ClientEarth* (Londona, Apvienotā Karaliste), *Transport & Environment* (Brisele, Beļģija) *European Environmental Bureau* (Brisele, Beļģija) un *BirdLife International* (Brisele, Beļģija), (pārstāvji — *S. Hockman, QC, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (¹) un Regulu (EK) Nr. 1367/2006 (²);

— atzīt, ka iemesli, kuru dēļ ir atteikta piekļuve dokumentam atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktam, ir jānorāda rakstiskā atbildē, ievērojot noteikto termiņu divu stadiju administratīvās procedūras ietvaros, vai tie jāatsakās sniegt, atsaucoties uz likumīgu izņēmumu, jo pretējā gadījumā uz tiem neattiektos pārbaude tiesā;

— atcelt apstrīdēto 2010. gada 9. februāra lēmumu (SG.E3/MM/psi-Ares (2010)70321), ar kuru Komisija darīja zināmu savu nodomu atteikties prasītājiem nodot atsevišķus dokumentus, kuros ir iekļauta ar vidi saistīta informācija;

— likt atbildētājam sniegt pieeju visiem lūgtajiem dokumentiem, kas norādīti, izskatot 2009. gada 15. oktobra pieteikumu, 2009. gada 17. decembra atkārtoto pieteikumu, un visiem dokumentiem, kas sagatavoti to izskatīšanas laikā, bez kavēšanās vai bez redakcionālām izmaiņām saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 10. pantu; un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus, to skaitā ikvienas personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāji atbilstoši LESD 263. pantam lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 9. februāra lēmumu, ar ko atbildētāja darīja zināmu savu nodomu atteikties prasītājiem nodot atsevišķus dokumentus, kuros ir iekļauta ar vidi saistīta informācija, kas attiecas uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām, ko rada biodegvielas ražošana, un kurus Komisija sagatavoja un/vai izmantoja saskaņā ar Direktīvu 2009/28/EK (³).

Savas prasības pamatojumam prasītāji norāda šādus pamatus:

Pirmkārt, Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. panta pārkāpumu, jo laikam netika atklāti dokumenti vai netika norādīti to neatklāšanas iemesli. Prasība tika iesniegta 2009. gada 15. oktobrī. Atbildētāja puda daļēju atteikumu, publicējot četrus dokumentus un nepublicējot apmēram divsimt dokumentus. Prasītāji apstrīdēja atteikuma pamatojumu. 2010. gada 9. februārī, proti, datumā, kad izbeidzās regulā noteiktais termiņš, Komisija atteicās atklāt atlikušo dokumentu saturu vai norādīt pamatotos iemeslus to nepublicēšanai.

Otrkārt, Regulas (EK) Nr. 1049/2001 7. panta 1. punkta un 8. panta 1. punkta pārkāpumu, jo netika norādīti detalizēti iemesli katra dokumenta nepubliskošanai. Lai varētu piemērot izņēmumu, noteiktajā termiņā rakstiskā atbildē ir jānorāda detalizēti iemesli katra dokumenta nepubliskošanai. 2010. gada 9. februārī, proti, datumā, kad izbeidzās regulā noteiktais termiņš, Komisija atteicās atklāt atlikušo dokumentu saturu un nesniedza nekādus detalizētus iemeslus to nepubliskošanai, kā tas ir paredzēts regulā un judikatūrā.

Turklāt prasītāji norāda uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta pārkāpumu, jo netika veikts konkrēts un individuāls katra dokumenta satura novērtējums. Komisijai ir jāveic konkrēts un individuāls katra dokumenta satura novērtējums, nosakot, vai dokumentam vai kādai tā daļai ir piemērojams izņēmums no vispārējā noteikuma, ka visiem dokumentiem ir jābūt pieejamiem. 2010. gada 9. februārī, proti, datumā, kad izbeidzās regulā noteiktais termiņš, Komisija atzina, ka attiecībā uz pieprasītajiem dokumentiem šī analīze netika veikta un, ja arī kāda analīze tika veikta, tā netika darīta zināma prasītājiem.

Prasītāji atsaucas arī uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu un Regulas (EK) Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, jo prettiesiski tika piemērots 4. panta 3. punktā paredzētais izņēmums. Komisija sākotnēji atsaucās uz 4. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu attiecībā uz apmēram divsimts dokumentiem. 2010. gada 9. februārī, proti, datumā, kad izbeidzās regulā noteiktais termiņš, Komisija dokumentus nepubliskoja. Lai varētu piemērot 4. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu, Komisijai ir jāpierāda, ka dokuments vai tajā iekļautā informācija būtiski apdraudētu tās lēmuma pieņemšanas procesu. Prasītāji apgalvo, ka dokumenti, kuros ir iekļauta ar vidi saistīta informācija, kas attiecas uz emisijām vidē, būtiski neapdraudētu Komisijas lēmumu pieņemšanas procesu, un gadījumā, ja kādam dokumentam vai informācijai ir piemērojams izņēmums, pastāv sevišķas sabiedrības intereses to publiskošanai.

Vienlaikus prasītāji norāda uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta pārkāpumu, jo nav sagatavota jauna dokumentu redakcija. Gadījumā, ja Komisija atsakās publiskot pieprasītos dokumentus, tai, ja tas ir iespējams, ir jāapsver jaunas to dokumentu daļu redakcijas sagatavošana, kam citādi būtu piemērojams izņēmums, un jāpublisko tās daļas, uz kurām izņēmums neattiecas. Prasītāji apgalvo, ka Komisija neapsvēra un neveica redakcionālas izmaiņas un līdz ar to nepubliskoja informāciju vai dokumentu daļas, kas citādi būtu bijis jāpublisko.

Visbeidzot, tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 7. punktu, jo nav norādījusi

laika posmu, kurā ir piemērojams 4. panta 3. punktā paredzētais izņēmums. Gadījumā, ja Komisija atsakās publiskot pieprasītos dokumentus vai to daļas, tai ir jānorāda laika posms, kurā izņēmums ir piemērojams. Prasītāji apgalvo, ka Komisija neapsvēra un neatklāja laika posmu, kurš ir piemērojams jebkādam pamatotam izņēmumam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 140, 16. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 11. martā — Conte u.c./Padome

(Lieta T-121/10)

(2010/C 134/72)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Giovanni Conte (Pomezia, Itālija), Casa del Pescatore Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Itālija), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Itālija), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Itālija), Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Itālija) (pārstāvji – P. Cavasola, G. Micucci, V. Cannizzaro, avvocatos)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto regulu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006.

Visi prasītāji šajā lietā darbojas zivsaimniecības nozarē un viņiem visiem ir jāizpilda apstrīdētajā regulā noteiktie pienākumi.

Savu prasību atbalstam prasītāji izvirza šādus prasības pamatus:

- 1) Apstrīdētās regulas 9. panta 2. un 3. punkts, kā arī 10. panta 1. un 2. punkts nav spēkā esoši, jo šajos noteikumos ir paredzēts beznosacījuma pienākums aprīkot zvejas kuģus, kuru garums pārsniedz 15 metrus, ar divkāršu uzraudzības sistēmu: 9. pantā paredzēto satelītnovērošanas sistēmu un, papildus, automatiskās kuģa identifikācijas sistēmu. Tās ir divas atšķirīgas uzraudzības sistēmas, kurām būtībā ir viens un tas pats uzdevums. Nav sniegts atbilstošs pamatojums, kāpēc šāda pienākuma izpilde ir vajadzīga. Šis pienākums arī pārkāpj samērīguma principu – šajā gadījumā attiecībā uz to, ka pasākumam ir jābūt atbilstošam. Turklāt pienākuma aprīkot kuģus ar divkāršu uzraudzības sistēmu izpilde prasītājiem rada finansiālu nastu, kura nav pamatota un saprātīga.
- 2) Apstrīdētās regulas 15. un 17. pants nav spēkā esoši, jo šajos noteikumos zvejas kuģiem, kuru garums ir 12 metri vai vairāk, ir paredzēts pienākums reizi dienā sniegt noteiktu informāciju un katrā ziņā darīt to pirms iebraukšanas ostā vai pat četras stundas pirms iebraukšanas ostā. Kā ir norādījuši prasītāji, šis pienākums nav saprātīgs un samērīgs, kā arī tas pat nav izpildāms. It īpaši kuģiem, kuri ir iesaistīti neliela apjoma zvejā tajās zvejas zonās, kuras atrodas dažu stundu brauciena attālumā no ostām, ir neiespējami izpildīt šo pienākumu, ja vien kuģiem nav jāgaida ārpus ostas līdz brīdim, kad ir pagājis attiecīgais laikposms.
- 3) Pārraudzības un inspekciju sistēma ir spēkā neesoša, jo apstrīdētajā regulā ir paredzēts beznosacījuma pienākums piešķirt piekļuvi kuģa telpām, datnēm un elektroniskajiem dokumentiem, kā arī aizpildīt inspekciju veidlapas un atbildēt uz ierēdņu, kuri darbojas bez jebkādas tiesu iestāžu izsniegtas atļaujas un nav pakļauti policijas iestāžu kontrolei, jautājumiem. Līdz ar to dažādos veidos ir pārkāptas tiesības uz datu konfidencialitāti, mājokli un privātumu, kā arī

tiesības uz aizstāvību. Šādas kontrole ne tikai pārkāpj, bet arī sava traucējošā rakstura dēļ pārkāpj iepriekš minētās pamattiesības, traucējošā rakstura dēļ zvejas kuģa operatoru tiesības īstenot dibināšanas līgumos garantēto ekonomisko brīvību gala rezultātā zaudē savu būtību. Īpašs atcelšanas pamats attiecas uz 82. pantu, saskaņā ar kuru inspekciju veicošajiem ierēdņiem ir tiesības veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to pierādījumu saglabāšanu, kuri norāda uz iespējamo pārkāpumu.

- 4) Apstrīdētās regulas 73. panta 8. punkts nav spēkā esošs, jo šajā tiesību normā ir paredzēts, ka dalībvalstis izmaksas par pārraudzības sistēmas izmantošanu var iekasēt no zvejas kuģu operatoriem. Šajā ziņā prasītāji ir norādījuši, ka šī tiesību norma nepārprotami ir spēkā neesoša, jo tā ir pret-runā principam par tādu izmaksu sociāla rakstura sadali, kuras rodas sabiedrības interešu īstenošanas rezultātā.
- 5) Apstrīdētās regulas 92. pants ir spēkā neesošs, jo tajā ir paredzēta tāda atbildības par jebkādu izdarītu pārkāpumu pārņemšanas sistēma, saskaņā ar kuru neatkarīgi no tā, kurš ir vainīgs pārkāpumā, par to gala rezultātā atbild zvejas kuģa īpašnieks un — attiecīgā gadījumā — tā pārstāvji. Šajā sakarā prasītāji ir norādījuši, ka šī tiesību norma ir pretrunā principam, saskaņā ar kuru atbildība par pārkāpuma izdarīšanu ir jāuzliek vienīgi šajā pārkāpumā vainīgajai personai, tiesību uz privāto īpašumu aizsardzības principam un samērīguma principam, jo šī tiesību norma, raugoties no jebkāda saprātīga skatu punkta, nav vērsta uz to, lai novērstu sodu sistēmas apiešanu.
- 6) Apstrīdētās regulas 103. pants ir spēkā neesošs, jo tajā ir paredzēts, ka, ja dalībvalsts neizpilda šajā regulā attiecībā uz to noteiktos pienākumus, tad tā rezultātā var tikt apturēta Kopienas finansiālā palīdzība, kas piešķirta saskaņā ar Regulu Nr. 1198/2006⁽¹⁾ un Regulu Nr. 861/2006⁽²⁾. Prasītāji uzskata, ka palīdzības apturēšanas rezultātā atbildība no valsts tiek pārņemta uz privāto tiesību subjektiem, kuriem tādējādi ir jāuzņemas atbildība par valsts rīcības radītajām, zaudējumus izraisošajām sekām. Šāda veida atbildības pārņemšana pārkāpj principu, ka sods ir piemērojams tikai pārkāpuma izdarītājam, un samērīguma principu.
- 7) Apstrīdētās regulas 14. panta 1., 2., 3., 4. un 5. punkts, 17. panta 1. punkts, 58. panta 1., 2., 3. un 5. punkts, 59. panta 2. un 3. punkts, 60. panta 4. un 5. punkts, 62. panta 1. punkts, 63. panta 1. punkts, 64. pants, 65. pants, 66. panta 1. un 3. punkts, 67. panta 1. punkts un 68. pants ir spēkā neesoši. Šajā sakarā prasītāji ir norādījuši, ka apstrīdētā regula ir pamatota vienīgi ar EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru ir tiesības izveidot kopējo zivsaimniecības politiku, un ka šajā regulā noteiktie pasākumi ir tiesiski tikai tiktāl, ciktāl tie attiecas uz zivsaimniecības politiku, kuru vairākos

tiesību aktos ir izveidojušas Kopienas iestādes. Tomēr iepriekš minētās tiesību normas neattiecas uz kopējās zivsaimniecības politikas regulētajām nozarēm vai apakšnozarēm un līdz ar to tās neietilpst EKL 37. panta piemērošanas jomā.

(¹) Padomes 2006. gada 27. jūlija Regula (EK) Nr. 1198/2006 par Eiropas Zivsaimniecības fondu.

(²) Padomes 2006. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 861/2006, ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā.

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 (¹) 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam attiecībā uz pieteiktajām precēm nav tieši aprakstošs raksturs, kā arī Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo šim apzīmējumam netrūkstot vajadzīgās atšķirtspējas

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 18. martā — Hartmann/ITSB (“Complete”)

(Lieta T-123/10)

(2010/C 134/73)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Vācija) (pārstāve — N. Aicher, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2010. gada 20. janvāra lēmumu lietā R 601/2009-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot procesā ITSB radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Complete” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. un 10. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 7 432 024)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelācijas padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Prasība, kas celta 2010. gada 17. martā — Lidl Stiftung/ITSB — Vinotasia (“VITASIA”)

(Lieta T-124/10)

(2010/C 134/74)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Vācija) (pārstāvji — M. Schaeffer un A. Marx, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece: Vinotasia GmbH (Koblenz, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju ceturtnās padomes 2010. gada 14. janvāra lēmumu lietā R 1054/2008-4;

— noraidīt iebildumus Nr. B 1 027 947, kas iesniegti 2006. gada 30. jūnijā, tiktāl, ciktāl šie iebildumi ir apmierināti ar iebildumu nodaļas 2008. gada 30. maija lēmumu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Eiropas Savienības Vispārējā tiesā un izdevumus procesā Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnajā padomē;

— pakārtoti, apturēt tiesvedību, līdz brīdim, kad tiks pieņemts galīgais lēmums par 2010. gada 10. martā *Deutscher Patent- und Markenamt* [Vācijas patentu un preču zīmju birojam] iesniegto anulēšanas pieteikumu attiecībā uz agrāko Vācijas preču zīmi Nr. 302 15 015 “VINOTASIA”

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “VITASIA” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 30., 31., 32. un 33. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 691 101)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Vinotasia GmbH*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiska preču zīme “VINOTASIA” Nr. 302 15 015 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 32., 33. un 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm neesot sajaukšanas iespējas

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 17. martā — *Lux Management/ITSB* — *Zeis Excelsa* (“KULTE”)

(Lieta T-130/10)

(2010/C 134/75)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lux Management Holding SA* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — *S. Mas, lawyer*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece: *Zeis Excelsa SPA* (Montegranaro, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

— atzīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2010. gada 15. janvāra lēmumu lietā R 712/2008-4 par tādu, kam nav priekšmeta;

— pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2010. gada 15. janvāra lēmumu lietā R 712/2008-4, jo neesot ņemti vērā prasītājas iesniegtie pierādījumi;

— pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2010. gada 15. janvāra lēmumu lietā R 712/2008-4, jo tas neesot pamatots saistībā ar otras procesa dalībnieces piekrišanu attiecībā uz reģistrēto Kopienas preču zīmi, par kuru prasītāja iesniegusi pieteikumu par atcelšanu un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atcelt: grafiska preču zīme “KULTE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: Itālijas grafiskas preču zīmes “CULT” attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 25. klasē, reģistrācija; starptautiskas grafiskas preču zīmes “CULT” reģistrācija, kas ir spēkā Francijā un Beniluksa valstīs, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumā par Kopienas preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu norādīto preču zīmi daļēji atzīt par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 209/2007 43. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot atzinusi, ka tās lēmumam nav prasības priekšmeta, jo lietas dalībnieki bija vienojušies par attiecīgo preču zīmju līdzāspastāvēšanu un tam sekojošo lūgumu par pieteikuma atsaukšanu; Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot atsacījusies pieņemt jaunus pieteicējas iesniegtos pierādījumus. Padomes Regulas Nr. 209/2007 57. panta 2. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot pieļāvusi kļūdu iesniegto pierādījumu nozīmes vērtējumā un neesot sniegusi pamatojumu saistībā ar otras procesa Apelāciju padomē dalībnieces piekrišanu attiecībā uz reģistrēto Kopienas preču zīmi, par kuru prasītāja iesniegusi pieteikumu par atcelšanu

Prasība, kas celta 2010. gada 23. martā — Pieno žvaigždēs/ITSB — Fattoria Scaldasole (“Iogurt.”)

(Lieta T-135/10)

(2010/C 134/76)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: AB “Pieno žvaigždēs” (Viļņa, Lietuva) (pārstāvji — I. Lukauskiene un R. Žaboliene, *lawyers*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Fattoria Scaldasole Srl (Monguzzo, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 18. janvāra lēmumu lietā R 1070/2009-2 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “Iogurt.” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Lietuvas grafiskas preču zīmes “jogurtas” reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; Kopienas grafiskas preču zīmes “jogurtas” reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: atzīt, ka apelācijas sūdzība nav tikusi iesniegta

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 60. panta kopsakarā ar Komisijas Regulas Nr. 2869/95 ⁽¹⁾ 8. pantu pārkāpums, jo Apelāciju padome nepareizi secināja, ka maksa par apelāciju nebija samaksāta paredzētajā divu mēnešu termiņā no pārsūdzētā lēmuma paziņošanas dienas.

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV L 303, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 24. martā — Spānija/Komisija

(Lieta T-138/10)

(2010/C 134/77)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — J. Rodríguez Cárcamo)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 28. janvāra Lēmumu Nr. C(2010) 337, ar kuru samazināts Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) saskaņā ar Lēmumu Nr. C(1994) 3043/6, ERAF Nr. 94.11.09.011 Mērķa Nr. 1 (1994 — 1999) operatīvajai programmai Valencijas kopienā Spānijā piešķirtais atbalsts, un

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 1994. gada 25. novembra Lēmumu Nr. C(1994) 30436 Komisija piešķīra atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) līdzekļiem operatīvai programmai Valencijas reģionā, kura ietilpa Kopienas atbalsta programmā strukturāliem ieguldījumiem Spānijas Mērķa Nr. 1 reģionos periodā no 1994. gada līdz 1999. gadam, no ERAF līdzekļiem sedzamajai summai nepārsniedzot ECU 1 207 941 000. Šajā lietā apstrīdētajā lēmumā ir konstatēts, ka 23 no 38 iesaistītajiem projektiem ir pieļauti pārkāpumi, un sākotnēji piešķirtais atbalsts tiek samazināts par EUR 115 612 377,25.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza šādus pamatus.

— Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 ⁽¹⁾ 24. panta pārkāpums, apstrīdētajā lēmumā izmantojot ekstrapolācijas metodi, ņemot vērā, ka minētajā pantā nav paredzēta iespēja konkrētās darbībās konstatētās nelikumības ekstrapolēt uz visām no ERAF līdzekļiem finansēto operatīvo programmu darbībām. Prasītāja dalībvalsts uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā Komisijas piemērotajai korekcijai nav juridiska pamata, jo Komisijas 1997. gada 15. oktobra norādījumi par neto finanšu korekcijām Padomes Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. panta piemērošanai nevar radīt juridiskas sekas attiecībā uz dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas 2000. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-443/97 Spānijas Karaliste/Komisija ⁽²⁾ un tāpēc, ka Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. pants attiecas tikai uz tāda atbalsta samazināšanu, kura pārbaudē ir konstatēta nelikumība, taču, piemērojot korekcijas uz ekstrapolācijas pamata, šis princips tiek pārkāpts.

— Pakārtoti — Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. panta kopā ar pašreizējo LES 4. panta trešo daļu (lojālas sadarbības princips) pārkāpums, piemērojot korekciju uz ekstrapolācijas pamata, kaut gan saistībā ar līgumiem, kuros izdarīti grozījumi, nebija konstatēti trūkumi pārvaldes, kontroles vai audita sistēmā, ņemot vērā, ka pārvaldes institūcijas piemēroja Spānijas tiesību aktus, ko Eiropas Savienības Tiesa nav atzinusi par neatbilstošiem Eiropas Savienības tiesībām. Spānijas Karaliste uzskata, ka tas, ka pārvaldes iestādes ievēro valsts tiesības, nevar būt pamatā ekstrapolācijai pārvaldes sistēmas neefektivitātes dēļ, kaut gan Komisija var konstatēt konkrētus Eiropas Savienības tiesību aizskārumus vai pārkāpumus, ja likumus, ko šīs iestādes piemēro, Tiesa nav atzinusi par neatbilstošiem Eiropas Savienības tiesībām vai Komisija nav vērsusies pret dalībvalsti saskaņā ar LESD 258. pantu.

— Pakārtoti — Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. panta pārkāpums, jo finanšu korekcijas piemērošanai uz ekstrapolācijas pamata netika izmantots reprezentējošs paraugs. Komisija paraugā ekstrapolācijas piemērošanai ietvēra ļoti maz projektu (38 no 7 862), ņemot vērā visas operatīvās programmas jomas un iekļaujot Spānijas iestāžu iepriekš atsauktās izmaksas, ņemot par pamatu deklarētās izmaksas, nevis piešķirto atbalstu, un izmantojot informātikas programmu, kuras uzticamības pakāpe bija mazāka par 85 %. Tāpēc Spānijas Karaliste uzskata, ka paraugs neatbilst reprezentativitātes nosacījumiem, kas ir vajadzīgi, lai to varētu izmantot par pamatu ekstrapolācijai.

— Prasījumu noilgums saskaņā ar Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 3. pantu. Spānijas Karaliste, visbeidzot, uzskata, ka pārkāpumu noilguma termiņu ir jāskatīt no pārkāpumu fakta paziņošanas Spānijas iestādēm (kas notika 2004. gada jūlijā par pārsvarā 1997., 1998. un 1999. gadā izdarītajiem pārkāpumiem), piemērojot Regulas Nr. 2988/95 3. pantā paredzēto četrus gadu termiņu.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar kuru apstiprināti Regulas (EEK) Nr. 2052/88 piemērošanas noteikumi attiecībā, pirmkārt, uz struktūrfondu un, otrkārt, uz Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu intervences koordināciju (OV L 374, 1. lpp.).

⁽²⁾ *Recueil*, I-2415. lpp..

Prasība, kas celta 2010. gada 30. martā — Ben Ri Electrónica/ITSB — Sacopa (“LT LIGHT-THECNO”)

(Lieta T-143/10)

(2010/C 134/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ben Ri Electrónica, SA (Madride, Spānija) (pārstāve — A. Alejos Cutuli, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *Sacopa, SAU (Sant Jaume de Llerca (Girona), Spānija)*

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITS B Apelāciju ceturtās padomes lēmumu un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 4 520 193;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Sacopa, S.A.U.*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "LT" (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 520 193) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme Nr. 13 375 un Spānijas grafiskas preču zīmes Nr. 1 719 729 un Nr. 1 719 730, ko veido burtu "L" un "T" kombinācija ar apli dibenplānā, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. un 11. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt iebildumus

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza interpretācija

Prasība, kas celta 2010. gada 29. martā — *Space Beach Club/ITSB — Flores Gómez ("SpS space of sound")*

(Lieta T-144/10)

(2010/C 134/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Space Beach Club, SA (San Jorge (Ibiza), Spānija)*
(pārstāvis — *A. Alejos Cutuli, advokāts*)

Otrs procesa ITS B Apelāciju padomē dalībnieks: *Miguel Ángel Flores Gómez (Madride, Spānija)*

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITS B Apelāciju otrās padomes lēmumu un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 5 683 693;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: *Miguel Ángel Flores Gómez*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "SPS space of sound" (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 683 693) attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35. un 41. klasē;

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu "SPACE" (Nr. 2 021 783, Nr. 2 610 677, Nr. 2 644 838, Nr. 2 644 839, Nr. 2 654 511, Nr. 2 694 428, Nr. 2 583 870, Nr. 3 175 742 un Nr. 4 529 814), attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 25. un 41. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza interpretācija

Vispārējās tiesas 2010. gada 4. marta rīkojums — *de Jong/Padome un Komisija***(Lieta T-303/94)**

(2010/C 134/80)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums — *Ellinikos Niognomon/Komisija***(Lieta T-312/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 272, 25.10.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 18. marta rīkojums — *Papierfabrik Hamburger-Spremberg/Komisija***(Lieta T-350/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/82)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 272, 25.10.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 24. marta rīkojums — *Berenschot Groep/Komisija***(Lieta T-428/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/83)

Tiesvedības valoda — angļu

Trešās palātas palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 11, 16.01.2010.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 23. februāra spriedums — Faria/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta F-7/09) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Novērtējuma ziņojums — 2006./2007. gada novērtējums — Lūgums atcelt novērtējuma ziņojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Morālā kaitējuma atlīdzināšana)

(2010/C 134/84)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marie-Hélène Faria (Muchamiel, Spānija) (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — I. de Medrano Caballero, pārstāvis, kuram palīdz D. Waelbroeck, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt novērtējuma ziņojumu par periodu no 2006. gada 1. oktobra līdz 2007. gada 30. septembrim, kā arī piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas ciestos zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Faria novērtējuma ziņojumu, kuru sastādījis Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), par periodu no 2006. gada 1. oktobra līdz 2007. gada 30. septembrim;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ITSB sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina trīs ceturtdaļas Faria tiesāšanās izdevumu;
- 4) Faria sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 69, 21.03.2009., 55. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 9. marta spriedums — N/Parlaments

(Lieta F-26/09) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieņemamība — Psiholoģiska vardarbība — Pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses — Morālais kaitējums)

(2010/C 134/85)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: N (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — É. Boigelot, avocat)

Atbildētājs: Parlaments (pārstāvji — K. Zejdová un R. Ignătescu)

Priekšmets

Piespriešana Parlamentam samaksāt prasītājam summu EUR 12 000 apmērā kā atlīdzību par kaitējumu, kas radies, pirmkārt, tāpēc, ka viņš ir bijis psiholoģiskas un profesionālas vajāšanas upuris, un, otrkārt, tāpēc, ka neatkarīga institūcija nav veikusi iekšēju administratīvo izmeklēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt N atlīdzību par kaitējumu EUR 2 000 apmērā;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Eiropas Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina trīs ceturtdaļas N tiesāšanās izdevumu;
- 4) N sedz vienu ceturtdaļu savu tiesāšanās izdevumu pats.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009., 51. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 9. marta spriedums — Tzvetanova/Komisija

(Lieta F-33/09) ⁽¹⁾

(Civildienests — Pagaidu darbinieki — Darba samaksa — Ekspatriācijas pabalsts — Nosacījumi, kas paredzēti Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pantā — Pastāvīgā dzīvesvieta pirms stāšanās darbā — Uzturēšanās studenta statusā dienesta vietā atskaites perioda laikā — Stažēšanās ārpus dienesta vietas atskaites perioda laikā — Faktiskās dzīvesvietas ņemšana vērā)

(2010/C 134/86)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aglika Tzvetanova (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji D. Martin un J. Baquero Cruz, pēc tam J. Currall un J. Baquero Cruz)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas lēmumu atteikt prasītājam piešķirt Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto ekspatriācijas pabalstu

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Eiropas Komisijas 2008. gada 10. jūlija Lēmumu, ar kuru tika atteikts Tzvetanova piešķirt Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto ekspatriācijas pabalstu;

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 129, 06.06.2009., 22. lpp.

Civildienesta tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 25. marta rīkojums — Buschak/Eurofound

(Lieta F-47/08) ⁽¹⁾

(Civildienests — Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds — Direktora vietnieka amata apraksts — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Interese celt prasību — Acīmredzama nepieņemamība)

(2010/C 134/87)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Willy Buschak (Bonna, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji L. Levi un C. Ronzi, vēlāk L. Levi, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (pārstāvis — C. Callanan, solicitor)

Priekšmets

Civildienests — Lēmuma, ar kuru grozīts prasītāja amata apraksts, atcelšana un piespriešana atbildētājam atlīdzināt prasītājam nodarīto mantisko un morālo kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;

2) W. Buschak atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 05.07.2008., 52. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī — Papatthasiou/ITSB

(Lieta F-99/09)

(2010/C 134/88)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Elisavet Papatthasiou (Alicante, Spānija) (pārstāvis — H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

ITSB rīcības dēļ prasītājas faktiskais darbs būs izbeigts, neskatoties uz darba tiesisko attiecību turpināšanos:

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, prasība atcelt prasītājas līguma klauzulu, saskaņā ar kuru paredzēts automātiski izbeigt darba līgumu, ja prasītāja netiktu izvēlēta ārējā, ITSB vajadzībām organizētā konkursā, un, otrkārt, atzīt, ka konkursi OHMI/AD/01/07, OHMI/AD/02/07, OHMI/AST/01/07 un OHMI/AST/02/02 nekādi nav ietekmējuši prasītājas līgumu. Turklāt prasība atļūdzināt zaudējumus

piespriet ITSB atļūdzināt prasītājai — uzliekot ITSB par pienākumu prasītāju nodarbināt ar tādiem pašiem nosacījumiem un atjaunot darbā — zaudējumus, it īpaši izmaksājot viņai nesamaksāto darba algu un citus nelikumīgās ITSB rīcības rezultātā prasītājai radītos izdevumus (atskaitot saņemto bezdarbnieka pabalstu);

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB 2009. gada 12. marta vēstuli un tajā ietvertos ITSB lēmumus, saskaņā ar kuriem izbeidzas prasītājas darba tiesiskās attiecības, piemērojot 8 mēnešu uzteikuma termiņu sākot no 2009. gada 16. marta, atzīstot, ka prasītājas darba tiesiskās attiecības ar ITSB ir spēkā. Ja tiesa uzskatīs par vajadzīgu, prasītāja lūdz atcelt arī citu ITSB 2009. gada 3. augusta vēstuli (termiņa apturējums uz 3 mēnešiem) un 2009. gada 9. oktobra vēstuli (sūdzības noraidījums), kas prasītājas skatījumā nav atsevišķi akti;

pakārtoti, ja juridisku vai faktisku iemeslu dēļ iepriekš minētajā situācijā prasītāju nav iespējams atjaunot darbā un/vai turpināt darba tiesiskās attiecības ar līdzšinējiem nosacījumiem, piespriet ITSB atļūdzināt tā nelikumīgās darba tiesisko attiecību izbeigšanas rezultātā radušos zaudējumus, kas atbilst starpībai starp faktiski sagaidāmajiem ienākumiem un tiem, ko viņa būtu saņēmusi, ja darba līgums būtu bijis spēkā, ņemot vērā iemaksas pensiju fondā un citas iemaksas;

— atcelt vai atzīt par spēkā neesošu prasītājas darba līguma ar ITSB 5. pantā ietverto darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu, pakārtoti,

— piespriet ITSB atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

atzīt, ka arī nākotnē prasītājas darba līguma izbeigšanu nevar balstīt uz šo darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu;

Prasība, kas celta 2010. gada 12. februārī — Nicola/EIB

(Lieta F-13/10)

(2010/C 134/89)

Tiesvedības valoda — itāļu

vēl pakārtoti atzīt, ka katrā ziņā ITSB 2009. gada 12. marta vēstulē minētie konkursi nekādi nevar radīt negatīvas sekas saistībā ar darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu.

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburga) (pārstāvji — L. Isola, *avvocato*)

— piespriet ITSB samaksāt prasītājai kompensāciju tādā apmērā, kāds tiesai šķitīs atbilstošs, par morālo un nemateriālo kaitējumu, ko prasītāja cietusi saistībā 1. prasījumā minēto;

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

— ja brīdī, kad Vispārējā tiesa pieņems lēmumu un/vai ITSB atmaksās prasītājai nesamaksāto atalgojumu, nelikumīgas

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par 2008. gadu gan tajā daļā, kas attiecas uz mērķiem, gan uz vērtējumu, un paaugstināšanu amatā, par kuru lēmums tika pieņemts 2009. gada 18. martā, kā arī piespriet atbildētājam atļūdzināt nodarīto morālo un materiālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2009. gada 23. septembra pasākumu tiktāl, ciktāl Pārsūdzību izskatīšanas komiteja noraidīja prasītāja iesniegto apelāciju par 2008. gada novērtējuma ziņojumu;
- atcelt novērtējuma ziņojumu par 2008. gadu gan tajā daļā, kas attiecas uz mērķiem, gan uz vērtējumu;
- atcelt visus saistītos, izrietošos un pirms tam veiktos pasākumus, tostarp Personāldaļas direktorāta izdotās vadlīnijas, lai vērtējumu apkopotu, izmantojot vienu no pirmajiem alfabēta burtiem A vai B+, un paaugstināšanu amatā, par kuru lēmums tika pieņemts 2009. gada 18. martā, jo, pēc prasītāja vadītāju izteiktajiem uzskatiem, EIB viņu nebija ņēmusi vērā sadaļā "Paaugstināšana amatā no E līdz D pakāpei";
- piespriest EIB atlīdzināt nodarīto morālo un materiālo kaitējumu un tiesāšanās izdevumus, kā arī samaksāt procentus un kompensāciju par naudas vērtības kritumu attiecībā uz piešķirtajām naudas summām.

—————

**Prasība, kas celta 2010. gada 25. februārī —
Marcuccio/Komisija**

(Lieta F-14/10)

(2010/C 134/90)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio (*Tricase, Lecce*) (pārstāvis — G. Cipressa, *avvocato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Lūgums atzīt procedūras, kuras ietvaros tika lūgts atzīt daļējas invaliditātes iestāšanos, pārmērīgo ilgumu un piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam radītos zaudējumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru noraidīts 2009. gada 30. janvāra lūgums;

— atcelt aktu, ar kuru noraidīta prasītāja 2009. gada 20. jūlijā iesniegtā sūdzība par lēmumu, ar kuru noraidīts 2009. gada 30. janvāra lūgums;

— tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt 2009. gada 6. novembra ziņojumu ADMIN.B.2/MB/lS D(09) 29562, kuru prasītājs saņēma 2009. gada 16. decembrī;

— tiktāl, ciktāl nepieciešams, atzīt, ka procedūra ar mērķi nodrošināt prasītājam saskaņā ar Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu 73. pantu piešķirto tiesisko garantiju īstenošanu saistībā ar 2003. gada 12. septembrī notikušo nelaimes gadījumu, ilga vairāk nekā piecus gadus;

— tiktāl, ciktāl nepieciešams, atzīt, ka attiecīgās procedūras ilgums nav bijis saprātīgs;

— piespriest Komisijai atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kas prasītājam nepamatoti radies attiecīgās procedūras nesaprātīgā ilguma dēļ, un izmaksāt EUR 10 000 vai tādu lielāku vai mazāku summu, kādu Vispārējā tiesa uzskatītu par taisnīgu un pareizu;

— piespriest Komisijai, sākot no nākamās dienas pēc 2009. gada 30. janvāra lūguma saņemšanas Komisijā un līdz EUR 10 000 faktiskai samaksai, izmaksāt prasītājam procentu maksājumus par šo summu ar likmi 10 % gadā, ar attiecīgās summas ikgadēju kapitalizāciju;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

—————

Prasība, kas celta 2010. gada 26. februārī — Andres u.c./ECB

(Lieta F-15/10)

(2010/C 134/91)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Carlos Andres u.c. (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvji — M. Vandebussche un L. Levi, *advokāti*)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka

Prasība, kas celta 2010. gada 10. martā — M. Almeida Campos u.c./Padome

(lieta F-16/10)

(2010/C 134/92)

Tiesvedības valoda — franču

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, prasība atcelt prasītāju paziņojumus par algu par 2009. gada jūniju, kā arī visus vēlākos un turpmākos paziņojumus par algu, tiktāl, ciktāl ar šiem paziņojumiem tiek īstenota 2009. gada 4. maijā pieņemtā pensiju shēmas reforma. Otrkārt, prasība atļūdzināt prasītāju ciestos zaudējumus.

Prasītāju prasījumi:

- atcelt paziņojumus par algu par 2009. gada jūniju tiktāl, ciktāl ar šiem paziņojumiem attiecībā uz prasītajiem tiek sākts īstenot ECB Padomes 2009. gada 4. maijā pieņemto pensiju shēmas reformu, kā arī tādā pašā apmērā atcelt visus vēlākos un turpmākos paziņojumus par algu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumus noraidīt pārskatīšanas (“*administrative review*”) lūgumus un iekšējās sūdzības (“*grievance procedure*”), kas attiecīgi datēti ar 2009. gada 28. augustu un 17. decembri;
- līdz ar to piespriet atbildētājam atļūdzināt starpību starp atalgojumu un pensiju, kas izriet no iepriekš minētā ECB Padomes 2009. gada 4. maija lēmuma, un no agrākās pensiju shēmas izrietošo; šī atalgojuma un pensijas starpība ir jāpalielina par nokavējuma procentiem, sakot ar 2009. gada 15. jūniju un tad — katra mēneša 15. datumā — līdz pilnīgai samaksai, izmantojot ECB procentu likmi, kas palielināta par trīs punktiem;
- atbildētājam atļūdzināt zaudējumus par kaitējumu, kas radies sakarā ar pirktspejas zudumu, šo kaitējumu novērtējot *ex aequo et bono* un pagaidām to nosakot 1 % apmērā no katra prasītāja ikmēneša atalgojuma;
- piespriet Eiropas Centrālajai Bankai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieki

Prasītāji: M. Almeida Campos (Brisele, Beļģija) u.c. (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Iecēlējinstitūcijas lēmumu nepaaugstināt prasītājus amatā AD 12 pakāpē, īstenojot 2009. gada paaugstināšanu amatā, atcelšana un, ja nepieciešams, lēmumu paaugstināt amatā šajā pakāpē, īstenojot šo pašu paaugstināšanu amatā, ierēdņus, kuru uzvārdi iekļauti amatā paaugstināto sarakstos, kas publicēti 2009. gada 27. aprīļa PP Nr. 97/09 un 2009. gada 13. maija PP Nr. 93/09, atcelšana

Prasītāju prasījumi:

- atcelt iecēlējinstitūcijas lēmumus nepaaugstināt prasītājus amatā AD 12 pakāpē, īstenojot 2009. gada paaugstināšanu amatā;
- ja nepieciešams, atcelt lēmumus paaugstināt amatā AD 12 pakāpē, īstenojot 2009. gada paaugstināšanu amatā, ierēdņus, kuru uzvārdi iekļauti amatā paaugstināto sarakstos, kas publicēti 2009. gada 27. aprīļa PP Nr. 97/09 un 2009. gada 13. maija PP Nr. 93/09;
- piespriet Eiropas Savienības Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 15. martā — Daake/ITSB

(Lieta F-17/10)

(2010/C 134/93)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Simone Daake* (Alikante, Spānija) (pārstāvis — *H. Tettenborn, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Strīda priekšmets un apraksts

ITSB 2009. gada 4. decembra lēmuma, ar kuru noraidīts prasītājas lūgums atlīdzināt zaudējumus, atcelšana

Prasītājas prasījumi:

— piespriest ITSB atlīdzināt prasītājam radītos materiālos zaudējumus, kurus veido starpība starp:

pirmkārt, atalgojumu, ko tā faktiski saņēma, formāli būdama līgumdarbinieces statusā saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 3.a pantu laika posmā no 2005. gada 1. novembra līdz 2008. gada 31. oktobrim, un bezdarbnieka pabalstu, ko tā saņēmusi, sākot no 2008. gada 1. novembra līdz šodienai, un

otrkārt, atalgojumu, uz kuru tai bija tiesības kā pagaidu darbiniecei saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu laika posmā no 2005. gada 1. novembra līdz 2008. gada 31. oktobrim, un bezdarbnieka pabalstu, uz kuru tai bija tiesības no 2008. gada 1. novembra līdz šodienai un kas aprēķināts, ņemot vērā atbilstoši Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktam izmaksājamo atalgojumu par 2008. gada oktobri,

kā arī atlīdzināt no tā izrietošos zaudējumus saistībā ar izdienes pensiju un citiem maksājumiem, atalgojumu un

priekšrocībām, attiecīgi ņemot vērā paaugstināšanu amatā, kas, ievērojot viņas nopelnus, būtu notikusi līdz 2008. gada 1. aprīlim,

un — tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams prasīto zaudējumu atlīdzībai — atcelt ITSB 2009. gada 6. maija un 2009. gada 4. decembra lēmumus;

— piespriest ITSB atlīdzināt morālo kaitējumu, kas prasītājam radies tās diskriminācijas attiecībā pret citiem ITSB darbiniekiem dēļ un kura apmērs jānosaka Vispārējai tiesai;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 18. martā — Capidis/Komisija

(Lieta F-18/10)

(2010/C 134/94)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Georges Capidis* (Zellik, Beļģija) u.c. (pārstāvji — *S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis* un *É. Marchal, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Lēmuma noteikt prasītājam disciplinārsodu — pakāpes pazemināšana — atcelšana

Prasītāju prasījumi:

— atcelt lēmumu, ar kuru prasītājam ir noteikts disciplinārsods — pakāpes pazemināšana —, kas paredzēts Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 134/89	Lieta F-13/10: Prasība, kas celta 2010. gada 12. februārī — <i>Nicola/EIB</i>	53
2010/C 134/90	Lieta F-14/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. februārī — <i>Marcuccio/Komisija</i>	54
2010/C 134/91	Lieta F-15/10: Prasība, kas celta 2010. gada 26. februārī — <i>Andres u.c./ECB</i>	54
2010/C 134/92	Lieta F-16/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. martā — <i>M. Almeida Campos u.c./Padome</i>	55
2010/C 134/93	Lieta F-17/10: Prasība, kas celta 2010. gada 15. martā — <i>Daake/ITSB</i>	56
2010/C 134/94	Lieta F-18/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. martā — <i>Capidis/Komisija</i>	56

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

